

॥ अनुभवामृतं येणं ॥  
अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची

॥ श्रीज्ञानेश्वर माउली समर्थ ॥

# ॥ अनुभवामृतं येणं ॥

अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची

संकलन आणि संपादन

ह. भ. प. श्री. चकोर श्रीकृष्ण बाविस्कर

श्री. आदेश वसंत अत्रे

अद्वैत पब्लिकेशन्स

बिल्डींग नं. ८, फ्लॉट नं. ६, आनंद पार्क सोसायटी, शंकरशेट रस्ता, पुणे ४११ ०३७.

दूरध्वनी : ०२०-२६४५७९६६ - [www.advaitgroup.com](http://www.advaitgroup.com) - [publications@advaitgroup.com](mailto:publications@advaitgroup.com)

अधिक माहितीसाठी संपर्क: श्री. आदेश वसंत अत्रे - ९९२१३४५९५५

॥ अनुभवामृते येणे ॥  
अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची

# ॥ अनुभवामृते येणे ॥

॥ प्रस्तावना ॥

॥ मनोगत ॥

॥ प्रकाशकाचे मनोगत ॥

॥ अनुक्रमणिका (अक्षरवार शब्दसंख्या) ॥

॥ भाग १ - अमृतानुभव व शब्द ओवी सूची ॥

॥ भाग २ - चांगदेवपासष्टी व शब्द ओवी सूची ॥

सर्व हक्क राखीव

॥ अनुभवामृतें येणें ॥  
अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची



निवृत्ति जया नांव । निवृत्ति जया बरव । जया निवृत्तिचि राणीव । निवृत्तिची ॥अमृ.०२.०७०॥

श्रीसंत निवृत्तीनाथ महाराजांची आरती

निवृत्तिनाथ स्मरणें सुख शांति पावलो । निर्विकार स्वयंभु ज्योति हृदयीं प्रकाश पडिला ॥१॥

आरती ओवाळीन श्रीगुरु निवृत्ति चरण । अविनाश परब्रह्म शिव अवतार पूर्ण ॥२॥

नवविधा नवभक्ति उजळूनि आरती । निवृत्ति मुगुटमणी ज्ञान पाजळल्या ज्योति ॥३॥

ब्रह्मगिरी त्रिकुटासनी अविनाश समाधि । उन्मनी साधियेली सांगुनिया उपाधि ॥४॥

आगमानिगमासी तुमचिया न कळेसी पार । तुमच्या दर्शनमात्रें उद्धरती नारीनर ॥५॥

निवृत्ति निगमता चिंतामणी निरंतर । ज्ञानदेव तेथे उभे दोन्ही जोडोनी कर ॥६॥

॥ अनुभवामूर्ते येने ॥  
अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची



॥ ॐ ॥

॥ श्री सद्गुरु ज्ञानदेवाष्टकस्तोत्रम् ॥

कलावज्ञ जीवोद्धरार्थावरतारं । कलाङ्कांक तेजोधिकामोदिकवत्रम् । खलानीशवादापनोदारहदक्षम् । समाधिस्थ मूर्ति भजे ज्ञानदेवम् ॥१॥  
अलङ्कापुरीरम्य सिंहासनस्थं । पदाम्भोज तेजःस्फुरहिकप्रदेशम् । विधीन्द्रादिदेवैः सदा स्तूयमानं । समाधिस्थ मूर्ति भजे ज्ञानदेवम् ॥२॥  
गदाशङ्खचक्रादिभिर्भाविताङ्गम् । चिदानन्द संलक्षणाट्यस्वरूपम् । यमाद्यष्टभेदाङ्गयोगप्रवीणं । समाधिस्थ मूर्ति भजे ज्ञानदेवम् ॥३॥  
लुलायस्यवक्त्रावच्छ्रुतिं पाठयन्तं । प्रतिष्ठानपुर्या सुधीसंघसेव्यम् । चतुर्वेदतन्त्रेतिहासादिपूर्णं । समाधिस्थ मूर्ति भजे ज्ञानदेवम् ॥४॥  
सदा पंढरीनाथ पादाब्जभृङ्गं । निवृत्तिश्वरानुग्रहा त्प्राप्ततत्त्वम् । महेन्द्रायणीतीर भूमौ वसन्तं । समाधिस्थ मूर्ति भजे ज्ञानदेवम् ॥५॥  
रणे कृष्ण बीभत्सु संवाद भूतो । रुगीताथं बोधाय ज्ञानेश्वरी वै । कृतिनिर्मिता येन च प्राकृतोक्त्या । समाधिस्थ मूर्ति भजे ज्ञानदेवम् ॥६॥  
चिराभ्यास संयोग सिद्धेर्वलाढ्यः । बृहद्व्याघ्रशायी महान् चांगदेवः । निरीक्ष्याग्रकुड्यागतंवीत गर्वः । समाधिस्थ मूर्ति भजे ज्ञानदेवम् ॥७॥  
क्वचित्तीर्थयात्रामिषेणेति नीत्वा । स्वयंवेद्य तत्त्वं न जानासि विष्णोः । यतः प्रेषितः खेचरं नामदेवः ।  
समाधिस्थ मूर्ति भजे ज्ञानदेवम् - समाधिस्थ मूर्ति भजे ज्ञानदेवम् ॥८॥  
॥ श्रीमत्स्वामिनृसिंहसरस्वतिविरचितं श्रीज्ञानदेवाष्टकस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

॥ अनुभवामृतें येणें ॥  
अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची

# ॥ अनुभवामृतें येणें ॥

अक्षरवार शब्दसंख्या

भाग क्रमांक	भाग	अभंग संख्या	शब्दसंख्या
१	अमृतानुभव	८०७	९२३०
२	चांगदेवपासष्टी	६५	७८१
	एकुण	८७२	१००११

॥ अनुभवामृतं येणें ॥  
अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची

## ॥ प्रस्तावना ॥

॥ श्री पांडुरंग ॥

श्रीज्ञानेश्वरमहाराजांचे वाङ्मय हे मराठी सारस्वताचे वैभव आहे. श्रीज्ञानेश्वरी, अनुभवामृत, चांगदेवपासष्टी, हरिपाठ आणि अभंगरचनांमधून मानवी जीवनाच्या कल्याणाची श्रीज्ञानेश्वरमहाराजांची तळमळ शब्दरूपाने प्रकटली आहे. ज्ञानेश्वरी ही श्रीमद्भगवद्गीतेवरील सर्वांगसुंदर अशी टीका आहे. चांगदेवपासष्टी ही योगिराज चांगदेवांना स्वात्मशोध आणि बोधासाठी प्रवृत्त करणारी बहुतेजाने प्रकटणारी दीपकलिका आहे. हरिपाठ म्हणजे 'संसारी असोनि' सर्वाघटी राम पाहण्यास शिकविणारा पथदर्शक आहे. तर श्रीज्ञानेश्वरमहाराजांचे अभंग जीवनामध्ये आलेल्या अनेकानेक प्रकाराने येणाऱ्या पारमार्थिक अनुभवांवरील उत्स्फूर्त प्रतिक्रिया आहेत. या सर्व ग्रंथांमधून प्रकटणारे तत्त्वज्ञान एकच असले तरीही प्रत्येक ग्रंथाची गोडी ही वेगळी आहे. श्रीज्ञानेश्वरमहाराजांचा उदात्त, व्यापक आणि विशुद्ध हेतू, पदलालित्य, शब्दयोजना, अर्थगर्भता आणि नवनवोन्मेषशालिनी प्रतिभा हे सर्वच विद्वानांनाही स्तिमित करणारे आहे. काव्यसौंदर्य आणि विषयगांभीर्याचा विलोभनीय समन्वयात्मक आविष्कार श्रीज्ञानेश्वरमहाराजांच्या वाङ्मयातून दिसून येतो.

परब्रह्मस्वरूपाचा यथार्थ अनुभव हीच मानवी जीवनाची इतिकर्तव्यता वेदांतशास्त्राने मानली आहे. पण ते परब्रह्म परोक्षत्वाने कळणेही कठिण आहे. कळले तरी साक्षात् अपरोक्षत्वाने अनुभव येणे अधिक कठिण आहे आणि अनुभव आला तरी शब्दांच्या माध्यमातून मांडणे मात्र अशक्यच आहे. कारण परमात्मा शब्दाचा विषय नाही. मनवाचातीत आहे. अनिर्वचनीय आहे.

तैत्तिरीयोपनिषदामध्ये म्हटले आहे,

यतोवाचो निवर्तन्ते अप्राप्य मनसा सह ।  
आनन्दं ब्रह्मणो विद्वान न बिभेति कदाचन ॥

श्रीज्ञानेश्वरमहाराजही अनुभवामृतात म्हणतात,

बाप उपेगु वस्तू शब्दु । स्मरणदानी प्रसिद्धु ।  
परि अमूर्ताचा विशदु । आरिसा नोहे ॥

असे असले तरीही श्रीज्ञानेश्वरमहाराजांनी श्रीज्ञानेश्वरीप्रमाणे,

॥ अनुभवामृते येने ॥  
अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची

याकारणे मी बोलें। बोली अरूपाचे रूप दावीन।  
अतिंद्रियाते भोगवीन। इंद्रियाकरवी ॥

ही प्रतिज्ञा अनुभवामृतातही पूर्ण केली आहे.

अनुभवामृत हा सिद्धानुवाद आहे. परब्रह्मस्वरूपाचे निर्वचन यथार्थतेने केले आहे. अनुभवामृतातील तत्त्वज्ञान हे अजातवादाचे आहे. परब्रह्मस्वरूपाव्यतिरिक्त अन्य कोणत्याही पदार्थाचे स्वतंत्र अस्तित्व नाही. एकच एक आत्मस्वरूप सर्वत्र स्फुरण पावते आहे. मांडुक्योपनिषदावरील कारिकांमध्ये श्रीगौडपादाचार्यांनी म्हटले आहे,

न निरोधो न चोत्पत्तिर्न बद्धो न च साधकः।  
न मुमुक्षुर्न वै मुक्त इत्येषा परमार्थतः ॥

निरोध (प्रलय) नाही, उत्पत्ती नाही, कोणी बद्ध नाही आणि कोणी साधक नाही, कोणी मुमुक्षु नाही आणि कोणी मुक्त नाही हीच परमार्थता आहे. म्हणजे सर्वत्र परब्रह्म भरून राहिले आहे. श्रीज्ञानेश्वरमहाराजांनीही म्हटले आहे,

हा गुणत्रयारहितु। व्यक्तीसी अतीतु।  
अनादि अविकृतु। सर्वरूप ॥  
अर्जुना ऐसा जाणावा। हा सकळात्मकु देखावा।

किंवा,

अर्जुना हा नित्यु। अचळु हा शाश्वतु।  
सर्वत्र सदोदितु। परिपूर्ण हा ॥

अशी अनेक वर्णने सापडतात. अशा परब्रह्माचे भान होणे हे महत्त्वाचे आहे. त्यासाठी श्रीज्ञानेश्वरमहाराजांनी अनुभवामृतामध्ये युक्तिवादांची आणि विचारांची फार सुंदर गुंफण केली आहे.

॥ अनुभवामृतें येणें ॥  
अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची

अनुभवामृताचे पहिले प्रकरण शिवशक्तिसमावेशाचे आहे. दृश्य जगताच्या कारणसंबंधाने ब्रह्म आणि मायेचे जे चिंतन ज्या शब्दात श्रीज्ञानेश्वरमहाराजांनी मांडले आहे ते अपूर्व आणि अलौकिक आहे. प्रेम आणि ज्ञानाची गुंफण करण्याची युक्तीची खोली श्रीज्ञानेश्वरमहाराजच जाणोत! दुसरे प्रकरण सदुरुस्तवनाचे आहे. ज्यामध्ये केवळ स्तुती नसून सदुरुंच्या स्वरूपाचे चिंतन आणि त्यांच्या संबंधाने श्रीज्ञानेश्वरमहाराजांच्या अत्यंत कोमल आणि संवेदनशील भावना प्रकट झाल्या आहेत. तिसरे प्रकरण वाचाऋणपरिहाराचे आहे आणि त्याचे सार

ते ऋणशेष वाचा इया । न फेडवेचि मरोनिया ।  
ते पाया पडोनिया मिया । सोडविले ॥

या ओवीतून स्पष्ट केले आहे. चवथे प्रकरण ज्ञानाची व्यापकता सिद्ध करणारे आहे. अस्ति-नास्ति प्रत्ययरहित असे परब्रह्मस्वरूप आहे हे प्रत्ययकल्पनेच्या निवृत्तीत जाणवते. पाचवे प्रकरण हे सच्चिदानंदपदत्रयाचे विवरण करणारे आहे. या पदाने सत्ता, प्रकाश आणि सुख सांगितले जाते पण या पदाने परब्रह्मस्वरूपाचे यथार्थवर्णन होणार नाही. सहावे प्रकरण हे शद्वखंडनाचे आहे. शद्वमर्यादा आणि ब्रह्माची अपरिमितता यांचे नाते जमत नाही. शद्व बाकी कितीही महत्त्वाचा असला तरी परमात्मचिंतनात उपाधी ठरून तोकडाच पडतो, हे या प्रकरणामध्ये स्पष्ट केले आहे. सातवे प्रकरण हे फार महत्त्वाचे आहे. यातून अज्ञान खंडन केले आहे. वेदांतामध्ये अध्यारोप आणि अपवाद पद्धतीने विचार मांडला जातो. अनुभवामृताचे पहिले प्रकरण हा अध्यारोपाचा विचार असून सहावे प्रकरण म्हणजे अपवादाचे आहे. अविद्येचे स्वरूप सांगताना म्हटले आहे,

अविद्या येणे नांवे । मी विद्यमानचि नव्हे ।  
हे अविद्या स्वभावे । सांगतसे ॥

श्रीज्ञानेश्वरीतही

नाही म्हणो जाईजे । तंव विश्वाकारे देखिजे ।  
विश्व ऐसे म्हणिजे । तरी हे माया ॥



॥ अनुभवामृते येने ॥

अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची

असे म्हटले आहे. अविद्यानिवृत्ती साठीच सर्व साधने प्रवृत्त झालेली असतात. ही अविद्या निवृत्त झाली की परब्रह्मस्वरूपता नित्यत्वाने आहेच. त्यासाठी सहाव्या प्रकरणामध्ये त्यावर प्रकाश टाकला आहे. आठवे प्रकरण हे विचाराच्या दृष्टीने अधिक गंभीर आहे. ज्या ज्ञानाने अज्ञान निवृत्त झाले ते ज्ञानही निवृत्त झाले पाहिजे. अन्यथा सूक्ष्म का असेना पण द्वैतप्रपंच निवृत्त होत नाही. त्रिपूटी सर्वच गेली पाहिजे. श्रीज्ञानेश्वरीमध्ये म्हटले आहे,

आत्मत्वे वेठिला होय । तो जया तया दृश्याते पाहे ।

ते दृश्य द्रष्टेपणेसी होत जाये । तयाचेचि रूप ॥

किंवा पंधराव्या अध्यायात,

ज्ञातृज्ञेयाविहित । नुसधेचि जे ज्ञाने ।

सुखा भरले गगन । गाळीव जे ॥

असे केवळ ज्ञानस्वरूपता (त्रिपूटीरहित) म्हणजेच परमात्मस्वरूपता होय. म्हणून 'अहं ब्रह्मास्मि।' या महावाक्यातील तत्त्वाच्या अनुभवानंतर यातील 'अहं' ही (म्हणून 'अस्मि' ही) गळून जातो. हे ज्ञानखंडन प्रकरण महत्त्वाचे आहे. नवव्या प्रकरणामध्ये जीवन्मुक्तीचे वर्णन केले आहे. जीवदशेची म्हणजे सर्वदुःख निवृत्ती आणि नित्य आनंदाची प्राप्ती हे मानवी जीवनाचे साध्य आहे. त्यालाच वेदांत जीवन्मुक्ती म्हणतो. त्याचा विचार

ज्ञानाज्ञान दोन्ही । पोटीसूनि अहनी ।

उदैला चिद्रगनी । चिदादित्यु हा ॥

या ओवीतून स्पष्ट केल आहे आणि याच प्रकरणामध्ये अद्वैती भक्तीचाही विचार आला आहे आणि दहावे प्रकरण ऋणपरिहाराचे आहे. ग्रंथनिर्मितीमागील संतकृपेची प्रेरणा आणि परिपूर्णतेतील त्यांचेच कर्तृत्व अद्वैताला बाधा आणत नाही आणि शेवटी

म्हणोनि ज्ञानदेवो म्हणे । अनुभवामृते येणे ।

सणु भोगिजे सणे । विश्वाचेनि ॥

असे म्हणून ग्रंथसमाप्ती केली आहे.

॥ अनुभवामृतं येणं ॥

अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची

असा एकूण दहा प्रकरणाचा हा अलौकिक ग्रंथ आहे. यातील भाषा, विचारशैली, विस्तार आणि अर्थगर्भता ध्यानात घेतली तर अनुभवामृत हे प्राकृतातील उपनिषदच म्हणावे लागेल. एकरूप, एकसंध, एकाकार आणि एकमेवाद्वितीय परब्रह्मस्वरूपाचे हे सर्वांगसुंदर चिंतन आहे. चांगदेव पासष्टी हा श्रीज्ञानेश्वरमहाराजांचा केवळ पासष्ट ओव्यांचा ग्रंथ आहे. योगीराज चांगदेवांना पत्रोत्तररूपाने केलेला हा बोध आहे. हे परब्रह्मस्वरूपाचे चिंतन आहे. अधिकारी श्रोत्यास कसे मार्गदर्शन करावे याचा हा आदर्श परिपाठ आहे.

वेदांतशास्त्राचे अध्ययन असले किंवा काही मर्यादित स्वरूपाचा अनुभव असला तरी जगत्सत्यत्वभ्रंती निवृत्त होत नाही. सविकल्प समाधीतील अनुभव नित्यत्वाने येण्यासाठी म्हणजे निर्विकल्प समाधीसाठी येणाऱ्या प्रतिबंधाची निवृत्ती कशी करता येईल याची सहजसुंदर रचना आणि परब्रह्मस्वरूप म्हणजेच 'स्व'चे भान असते. हा सर्व एका व्यापक 'मी' चा विचार आहे. या गंभीर आणि अंतर्मुख करणाऱ्या विषयाची एकरूपता म्हणजे हा ग्रंथ होय. मी-तू पणा हा कल्पित आहे. उपाधीमुळे द्वैतभ्रम निर्माण होतो. विश्वातील प्रत्येक पदार्थ स्वरूपाने मीच आहे कारण परब्रह्म व्यापक आहे. आकारातून प्रकटणारी भिन्नता ही वास्तव नसते. त्याच्या अधिष्ठानामध्ये दृष्टी जर असेल तर विविधतेतील एकता अनुभवास येते. पण त्यासाठी अहंकाराची निवृत्ती झाली पाहिजे. कारण हा अहंकारच स्वतःस कोणी वेगळे मानून भिन्नभाव निर्माण करण्यास कारण ठरत असतो. म्हणून एका परब्रह्मस्वरूपाचे ज्ञान झाले की सर्वत्र तोच अनुभवास येतो. श्रीज्ञानेश्वरीमध्ये पाचव्या अध्यायामध्ये श्रीमहाराज म्हणतात,

जे सर्वत्र सदा सम । आपणचि अद्रव्य ब्रह्म ।  
ऐसे संपूर्ण जाणे वर्म । समदृष्टीचे ॥

हाच विचार चांगदेव पासष्टीतून अभिव्यक्त झाला आहे.

अनुभवामृत आणि चांगदेव पासष्टी या ग्रंथांची शब्द आणि चरणसूची ह. भ. प. न्यायमूर्ती चकोर बाविस्कर, श्री. आदेश वसंत अत्रे आणि श्री. समीर कुसुरकर हे करित आहेत. आत्तापर्यंत अनेक ग्रंथांचे असे कार्य त्यांचेकडून घडले आहे. अभ्यासकांसाठी हे कार्य फार मोलाचे आहे. संतांची शब्दयोजना ही विलक्षण असते. एका शब्दाच्या अनेक भावछटा असतात. त्या भावछटा अतिशय समर्पकपणाने संतवाङ्मयामध्ये वापरलेल्या असतात. त्यासाठी या कार्याची फार आवश्यकता होती. यामुळे संतवाङ्मयाचे भाषासौंदर्य आणि विचारव्यापकता कळून त्यातून अधिकाधिक आनंद प्राप्त होतो. यासाठी त्यांना धन्यवाद दिले पाहिजेत. आपले कार्य सांभाळून अत्यंत निःस्पृहपणे त्यांचे हे काम चालू आहे. त्यासाठी लागणाऱ्या कष्टाची आपण

॥ अनुभवामृतें येणें ॥

अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची

कल्पनाच केलेली बरी! केवळ संतवाङ्मयावरील श्रद्धा आणि परमार्थाची निस्वार्थी आवड असल्याशिवाय असे कार्य होणार नाही. संतांनी त्यांचेकडून असेच कार्य करून घ्यावे व त्यांच्यावर पूर्ण कृपा करावी एवढीच प्रार्थन करतो!

चैतन्य भानुदासमहाराज देगलूरकर

॥ अनुभवामृते येने ॥  
अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची

## ॥ मनोगत ॥

श्रावण वद्य अष्टमी  
गोकुळअष्टमी, रविवार  
शके एकोणिसशे छत्तीस  
दिनांक १७.०८.२०१४

रामकृष्णहरि

श्रीपांडुरंगपरमात्मा आणि त्यांचाच अवतार असलेले श्रीसंत ज्ञानेश्वरमहाराज अर्थात् श्रीमाउली यांच्या चरणांशी अखंड प्रणिपात.

श्रीमाउलींच्या 'अमृतानुभव' या ग्रंथाची शब्द-ओवी-सूची ('अनुभवामृते येने' या नावाने) श्रीमाउलींच्याच 'चांगदेव पासष्टी' याही ग्रंथाच्या शब्द-ओवी-सूचीसह आज गोकुळाष्टमीच्या पुण्यपावन पर्वावर श्रीक्षेत्र आळंदी येथे प्रकाशित होते आहे, हा आमच्या 'भाग्य उदयाचा ठसा' आहे. श्रीभगवद्‌चरणारविंदाकडे आणि श्रीसंतचरणारविंदाकडे 'झालो सन्मुख तो कैसा' हे कोडेच आहे. पण या उभयतांची असीम, अनंत अन् अपरंपार कृपा सदोदित प्राप्त आहे, हे स्पष्ट आहे.

वैकुंठवासी ह.भ.प. श्रीमन् पद्माकर विठ्ठल कुलकर्णी, त्यांचे सन्मित्र श्रीमन् आदेश वसंत अत्रे आणि यांचे सुहृद श्रीमन् समीर कुसूरकर प्रणित - संचलित 'अद्वैत प्रकाशन, पुणे' हे खरेच एक आश्चर्यच आहे. स्वतः कधीही प्रकाशात न येता या प्रकाशनाने संतसाहित्याशी संबंधित अनेक प्रकल्प प्रकाशित केले आहेत. प्रायः संतसाहित्याच्या शब्दा-शब्दाच्या सूचीकरणाचे हे प्रकल्प आहेत, हे आताशा या क्षेत्रातील बहुतांस ज्ञात झाले आहे. श्रीमाउलींच्या ज्ञानेश्वरीची शब्द-ओवी-सूची (तो वाग्यजु म्हणिजे) हा अद्वैत प्रकाशानाचा पहिला प्रकल्प. श्रीसंत तुकाराम महाराजांच्या व त्यानंतर श्रीसंत नामदेवमहाराज आणि कुटुंबीय यांच्या अभंग गाथ्यांच्या 'शब्द-कडवे-अभंग-सूची' प्रकल्पांमध्ये मी अभावितपणे ओढला गेलो आणि या प्रकाशनाशी जणू माझेही अद्वैत झाले. मग अमृतानुभवाचीही शब्द-ओवी-सूची करावी, असे अवरखळपणे मनी आले आणि आज हाही प्रकल्प पूर्णत्वास जातो आहे. गंमतच आहे. त्याहीपेक्षा अधिक, आश्चर्य आहे. त्याहीपेक्षा अधिक, हे सर्वच अनपेक्षित नसले तरीही स्वप्नवत् अविश्वसनीय आहे की स्वप्नातील स्वप्न, वास्तवातले वास्तव म्हणून अवतरले आहे ? हे जे काय असावयाचे ते असो. पण आहे हे असे आहे खरे. खरे काय आहे ? देव जाणे.

॥ अनुभवामृतें येणें ॥

अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची

पण मग या सगळ्या खटाटोपांमागील, उठाठेवींमागील आमची भूमिका काय ? आमच्या प्रेरणा काय ? संसाराएवढे जाड अन् जड ओझे आधीच शिरावर असूनही या वेगवेगळ्या प्रकल्पांच्या अधिकच्या उपाधीच्या ओझ्याने आपण का दाटत राहतो आहोत ? 'दयेसाठी केला उपाधीपसारा' म्हणण्याचा प्रज्ञापराध करण्याची प्राज्ञा स्वप्नातही होऊ नये, अशी कळकळीची भावना असूनही वेळोवेळी वेगवेगळ्या प्रकल्पांमध्ये आम्ही का झोकून घेतो-देतो आहोत ? ही उपाधीची हौस की हव्यास ?

याचे प्रामाणिक उत्तर असे की, ज्या संतसाहित्यामुळे मानव्याची चाहूल लागली आणि त्या मानव्याचे उन्नयन किती अत्युच्च पातळीपर्यंत होऊ शकते याचा अंदाज, दूरवर प्रकाशणाच्या ताऱ्याच्या लुकलुकीसारखा का होईना, अंधुकसा-अस्पष्टसा येत राहिला, त्या अनंताच्या प्रवासाच्या दिशेने आमच्या परीने आम्ही टाकलेली चार-दोन 'वांकुडी-विचुकी' पाउले म्हणजे आमचे प्रकल्प-प्रयत्न आहेत.

कुठल्याही प्रकल्पामागे कुठलाही अभिनिवेश नाही. कुठलाही दावा नाही. वादा नाही. प्रबोधनाचा आव नाही. आपण केवळ 'साईखडियाचे बाहुले' असल्याची जाणीव असल्याने असलाच तर, केवळ 'स्वान्त सुखाय' हा भाव आहे आणि तीच प्रेरणाही आहे. याच पातळीवर आणि याच भूमिकेतून सुरु झालेले हे प्रकल्प याच पातळीवर पूर्णही झाले आहेत.

कुणी म्हणेल, मग प्रकाशनाचा अट्टाहास का ? तर मुळात प्रकाशनाचा कुणाचा आग्रहही नाही. अट्टाहासाचा तर प्रश्नच नाही. तरीही, प्रकाशन तर आहेच ना ? होय. आहे. पण तेही प्रायः स्वान्त सुखायच आहे. एकतर त्यामागे कणभरही व्यावसायिक दृष्टिकोण नाही. अन् दुसरे म्हणजे, जे कुणी समानधर्मा असतील, त्यांनाही या प्रकल्पांचा झाला कुठला उपयोग तर व्हावा, हा हेतू आहे.

या प्रकल्पांच्या संकल्पांच्या आणि पूर्ततांच्या रूपाने भगवंताचा अन् संतांचा आम्हास लाभलेला प्रसाद जर आम्ही स्वतःपूरताच सीमित ठेवला असता, तर संतांच्या समाजसापेक्ष भूमिकेचा तो अनादर झाला असता. भक्त, साधक, मुमुक्षू, ज्ञानी, ध्यानी, योगी, जोगी, जपी, तपी, मुक्त, संन्यासी हे बऱ्याच प्रमाणात समाजनिरपेक्ष आणि एकेकटे राहू शकतात. संत तसे कसे राहातील ? संतत्व ही संकल्पनाच मुळात संपूर्णतया समाजसापेक्षच आहे. याचा ढळढळीत पुरावा अन् याचाच आविष्कार म्हणजे संतांनी निर्मिलेले साहित्य. मग संतसाहित्याचा अभ्यास वा कोणत्याही अंगाने व्यासंगही संपूर्णतया व्यक्तिगत कसे राहिल ? आणि का राहावे ?

॥ अनुभवामृते येणे ॥

अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची

तेव्हा, संतसाहित्याच्या अल्पस्वल्प सेवेतून ज्या 'अमृप जोडिल्या सुखांचिया राशी' आहेत; ज्यांचा थोडाफार लाग-माग लागला आहे, तो समाजापुढे मांडणे, हे संतसाहित्याचे अवगाहन करणाऱ्याचे कर्तव्य ठरावे. त्या अमित आनंदनिधानापावेतो आपण स्वतः पोचलो नसलो, तरी आपल्यापेक्षा कुणी अधिक अधिकारी, पात्रता-क्षमतावान आपल्यापेक्षा आधी तेथे पोहोचेल. मग त्याच्या पावलांचा मागोवा घेत घेत आपणही हळूहळू ढाळेढाळे अन् केतुलेनि एकेवेळे तेथेपर्यन्त पोहोचू आणि पोहोचू न पोहोचू. हा प्रवासही काय कमी आनंदाचा आहे ? पावला-पावलांवर श्रेयसा-प्रेयसांच्या खाणी उघडत असतील, तर मुक्कामावर यापेक्षा अधिक आगळे काय असणार आहे ?

तेव्हा ज्या संतसाहित्याच्या क्षेत्रात आपण पिढीजात आहोत, आपल्या ज्या वाडवडिलांनी, पूर्वसूरींनी उपवास पारणी करून या अक्षुण्ण कोषागाराचा दारवंटा राखून आम्हास आनंदाचा आयता भोगवटा प्राप्त करून दिला, त्या वडिलांची मिरास मिरवत मिरवत तो खजिना सर्वांगांनी लुटवला - उधळला जावा, हीही भावना या प्रकल्पांच्या प्रकाशनामागे आहे आणि संतसाहित्याची ही सुगंधित सोन्याची खाण 'न सरे लुटिता मागे बहुता जनी । जुनाट हे खाणी उघडली ॥' अशी आहे. यावश्रंद्रदिवाकरौ ही खाण पूर्णमेवावशिष्यते अशीच रहाणार आहे.

तेव्हा या 'आनंदे हेलावणाऱ्या' आनंद सागराच्या अनंतानंत तरंगांपैकी एक अशी प्रभूलीला-संतलीला म्हणून या प्रकल्पांकडे समाजपुरुषाने पहावे, ही सलगीची विनवणी आहे. हा विनय नव्हे, हे वास्तव आहे. याचा अन्य कुणास असो नसो, आम्हास विश्वास आहे. हे प्रकल्प व्हावेत, ही जर त्यांचीच इच्छा असेल, तर व्यक्तिगत इच्छा आकांक्षा तद्रूप करणे यापेक्षा वेगळे साफल्य ते काय ? फलतः संतसाहित्याच्या शब्दा-शब्दाच्या सूचीकरणाच्या मालिकेतील एक भाग म्हणजे श्रीमाउलींच्या अमृतानुभव आणि चांगदेवपासष्टी या ग्रंथांची ही शब्द-ओवी-सूची, 'अनुभवामृते येणे', आज प्रकाशित होते आहे.

विश्वात्मक हृदयाचा विश्वात्मक अनुभव अमृतावगुंठित शब्दांत येथे अवतरला आहे. या अवतारातील 'तृ-तरति' हा धातू या अमृताच्या सागरात बुडणाऱ्यांना अ-मृत्त्वाचे वरदान निश्चित असल्याचा निदर्शक आहे. अमृतानुभवाच्या शब्दा-शब्दांतून झळाळणारे अनुपमेय भाषावैभव शाश्वताच्या चिरंतन अनुभूतीचेही द्योतक आहे. खेचराच्याही मनास सात्विकाचा पान्हा आणण्यास समर्थ असलेले श्रीमाउलींचे शब्द सुमना भाविकांना श्रवणसुखाद्वारा समाधीच्या राणिवेप्रत सहजच नेतात.

॥ अनुभवामृतं येणं ॥

अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची

श्रीमाउलींच्याच शब्दांत सांगायचे तर, अमृतानुभव म्हणजे 'विश्वाचा सण' आहे ! विश्वाशी समरस होऊन आणि स्वतःच विश्वात्मक सण होऊन हा सण भोगायचा आहे. धन्य धन्य भाग्य आपले की, निरंतर चालणारा अन् अमृताचा अविरत वर्षाव करणारा हा चिरंतनाचा उत्सव अन् विश्वाचा सण मराठी भाषेत शब्द बध्द झाला. या सणाच्या समृद्धिने दिपलेले डोळे क्षणकाल मिटले जरी, तरी उजळलेल्या अंतःपटलाच्या दर्शनाने आपले आपणच स्तिमित होतो अन् पुनःपुन्हा या शब्दांकडे खेचले जातो.

शब्द. माउलींचे शब्द ! किती मूल्यग्राही ! किती अर्थवाही ! शब्द. सर्वस्पर्शी. आंतरलक्षी. भावभरित. भेदरहित. स्नेहपूरित. रसमय. सारमय. मर्मभेदी. विश्ववेधी. खोल. उत्तुंग. सूक्ष्म. विराट. शब्दांचं सर्वव्यापकत्व सांगणारेही शब्द आणि शब्दांची मर्यादा स्पष्ट करणारेही शब्दच. हज्जार तोंडांच्या शेषाहूनही बोलके शब्द आणि मौनाचे निपटणे पिऊन मावळणारेही शब्दच. पुन्हा, मौनाच्या गुहेतून हळूच बाहेर डोकाऊन मौनाचेही महत्त्व सांगणारे शब्दच. शब्द ! श्रीमाउलींचे शब्द !

अनुभवणाऱ्याच्या अधिकारानुरूप बुध्दिवर-मतीवर भावांच्या-अर्थांच्या राशींचा फुलौरा उलगडणाऱ्या शब्दांची उपयोगिता सर्वार्थाने केवळ श्रीमाउलीच जाणतात. शिवाय, एवढी उपेगी वस्तू असलेल्या, स्मरणदानी प्रसिद्ध असलेल्या सर्वसामर्थ्यवान शब्दाचेही खंडण करून त्याचे अस्तित्वही समूळ, केवळ माउलीच मिटवू शकतात. ज्याच्या एखाद्याही गुणाने आकाशाला अंबरत्व प्राप्त होते, असे तत्व म्हणजे शब्द. डोळ्यांना न दिसणारे अमूर्तही ज्या आरशात स्पष्ट विशद होते, असा अमूर्ताचा विशदू आरिसा म्हणजे शब्द. स्वतः बचकभर असूनही स्वयंतंजार्थाने त्रैलोक्य उजळून टाकण्याचे सामर्थ्य असलेले, 'उद्योतु कां सूर्य जैसा' असलेले बिंब म्हणजे शब्द. बंधमोक्ष - कळिकटा असलेला संभावित शिष्ट म्हणजे शब्द. देहोऽहं सारख्या एखाद्याही शब्दाने जीवास लक्ष चौऱ्यांशी जन्मांपर्यंत बांधणारा आणि श्रीगुरूमुखातून अवतरलेल्या महावाक्यांसारखा उपायांनी क्षणात मुक्त करणाराही शब्दच ! जीवास अध्यात्मविद्येचे, आत्मविद्येचे साहाय्य करण्यासाठी स्वतःचे अस्तित्वदेखील संपविण्यास तयार असलेल्या शब्दाचे गुणगौरव कुठवर गावे ? 'गोमटें काई शब्दाचें । एकैक वानूं ॥' हा प्रश्न श्रीमाउलींसही पडतो आहे, इतकी शब्दाची उपयोगिता आहे.

फक्त, ते शब्द माउलींसारख्या संतांचे हवेत. म्हणून संतांच्या शब्दांची ही सेवा आहे. शब्द खंडणानंतर उरणाऱ्या केवळ अर्थवत्तेशीही एकरूप होण्याकरिता, किमान होईपावेतो तर खचितच, आधार म्हणून शब्दच घ्यावे लागणार आहेत. संतांचे शब्द कसे आहेत, कोणते आहेत, कोणते शब्द कोणत्या अर्थाने कुठे कसे आहेत, त्यांचे संदर्भ काय, प्रयोजन काय, संतांनी हा एवढा विलक्षण शब्दसंभार कसा निर्मिला, का प्रकट केला - या आणि अशा अनेकानेक सात्विक जिज्ञासा अनेक श्रद्धा-प्रज्ञायुक्त मनांस वेध लावीत असतात. अर्थात, त्यासाठीही शब्दच कमवावे अन् कामवावे लागणार !

॥ अनुभवामृतं येणं ॥  
अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची

या आणि अशा कुठल्याही अंगांनी संतांच्या शब्दांचा विचार करावयाचा, तर संतसाहित्यसागरातला हवा तो शब्द हवा तेव्हा समोर यावयास हवा, या उद्देशाने श्रीमन् ह.भ.प. वै. पद्माकर विठ्ठल कुलकर्णी (अर्थात् श्रीमन् पीव्ही), श्रीमन् आदेश वसंत अत्रे (अर्थात् श्रीमन् शेखरकाका) आणि श्रीमन् समीरजी कुसूरकर यांनी अद्वैत प्रकाशनामार्फत सर्व प्रथम ज्ञानेश्वरीची शब्द-ओवी-सूची (तो वाग्यजु म्हणजे) प्रकाशित केली आणि त्यानंतर त्या उपक्रमापासून प्रेरणा घेऊन संतवाङ्मयाच्या शब्दसूचींचे अनेकानेक प्रकल्प पूर्ण झाले. त्याच मालिकेतील हीही सूची आहे.

अमृतानुभवाच्या सूचीचा हा प्रकल्प म्हणजे निखळ निरामय आनंदाचा उत्सव ठरला. या निमित्ताने परमपूज्य गुरुनांगुरु स्वानंदसुखनिवासी वैकुंठवासी श्रीमन् जोग महाराज, परमपूज्य वै. श्रीमन् बाबाजीमहाराज पंडीत, प.पू.वै. श्रीमन् शंकरमहाराज खंदारकर, प.पू. ब्रह्मीभूत श्रीमन् रंगनाथमहाराज परभणीकर, प.पू. श्रीमन् साखरे महाराज या सांप्रदायिक विभूतींनी संपादिलेल्या सार्थ अमृतानुभवांचे साहाय्य जागोजागी घेतले. त्याचबरोबर, जे रूढार्थाने सांप्रदायिक नाहीत, पण श्रीज्ञानेश्वरमाउलींच्या अक्षराअक्षरांवर ज्यांची निस्सिमभाव उल्लसित आणि प्रगाढ डोळस श्रद्धा आहे, त्यासोबतच स्वतःचे प्रातिभदर्शनही आहे, अशा सर्वस्वी श्रीमन् डॉ.मो.रा. गुण्ये, श्रीमन् वि.रा. करंदीकर, श्रीमन् व.दि. कुलकर्णी या प्रभृतींनी केलेल्या अमृतानुभवाच्या अर्थाचाही अपार उपयोग झाला आहे. या सर्वच विभूतींचा-प्रभृतींचा ऋणनिर्देश हे आमचे कर्तव्य आहे.

या सूचीसाठी अमृतानुभवाची संपूर्ण संहिता संगणकमुद्रित करण्याचे काम श्रीमन् दीपक बाणराव, नाशिक, यांनी बिनचूक आणि अविलंब केले. शिवाय पाठभेदानुसार वेळोवेळी सूचविलेल्या दुरूस्त्या, मुद्रितशोधनास साहाय्य देखील हसतमुखाने अन् तत्परतेने केले. त्यांचे आभार मानावेत असे आमचे संबंध औपचारिक नाहीत, पण तरीही त्यांच्याविषयी कृतज्ञता व्यक्त करणे आवश्यक आहे. असो.

सर्वकळांनी सदोदित परिपूर्ण असलेले अलांछन चंद्रमे म्हणजे संत. त्या संतांचे मुकुटमणी म्हणजे श्रीज्ञानेश्वरमाउली. या श्रीमाउलीरूपी चंद्राचा शांतशीतल पण दीप्तिमान आणि प्रखर दीप्तिमान पण तापहीन प्रकाश म्हणजे श्रीमाउलींची ग्रंथसंपदा. या श्रीमाउलीरूपी चंद्राच्या साहित्यरूपी चांदण्याने प्रमुदित होऊन उमलणारी आणि आपुला ठावो न संडिताही त्या चंद्रास आलिंगिणारी चंद्रविकासिनी कमळे म्हणजे रसिक, मर्मज्ञ, तत्त्वज्ञ भक्तांची मांदियाळी. सांप्रतकाळी या मांदियाळीचे मुकुटमणी म्हणजे ह.भ.प. श्रीमन् चैतन्यमहाराज देगलूरकर.



॥ अनुभवामृतं येनें ॥

अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची

सकल संतमांदियाळी, त्यांचे तत्त्वज्ञान, दर्शने, भारतीय तत्त्वज्ञान, पाश्चात्य तत्त्वज्ञान, रामायण, महाभारत, भागवत, इतिहास, पुराणोक्त ज्ञान इथपासून ते संगणकासारख्या आधुनिक विज्ञानसाधनांची तंत्रकुशलता हा आणि असा श्रीमन् चैतन्यमहाराजांच्या व्यासंगाचा प्रचंड पैस आहे ! परमपूज्य पितामह वैकुंठवासी श्रीमन् धुंडामहाराज आणि परमपूज्य तीर्थरूप श्रीमन् भानुदासमहाराज यांचेकडून वंशपरंपरेने प्राप्त झालेला संतवाङ्मय परिशिलनाचा प्रसाद श्रीमन् चैतन्यमहाराजांच्या हाती येऊन अधिकच पुष्ट-तुष्ट झाला. आमचे त्यांच्याशी असलेले मैत्र म्हणजे आमचे आडदांड औद्धत्य आणि त्यांची सहनशील कृपा असा अद्भुत संगम आहे. याची प्रचिती या प्रकल्पाच्या निमित्ताने आली.

अमृतानुभवाच्या व चांगदेवपासष्टीच्या या शब्द-ओवी-सूचीस प्रास्ताविकपर आशीर्वाद आम्ही श्रीमन् चैतन्यमहाराजांकडे मागितले. श्रीचैतन्यमहाराज केवळ होकार देऊन थांबले नाहीत, तर त्यांनी ते प्रास्ताविक बरेचसे लिहून ठेवले सुद्धा ! श्रीमाउलीप्रति असलेली ही त्यांची स्नेहातूर तत्परता! मात्र आमच्याच व्यक्तिगत कार्यबाहुल्यांमुळे व व्यवधानांमुळे अमृतानुभवाच्या संपादनास व सूचीकरणास आम्हास काहीसा विलंब झाला. मात्र तरीही श्रीमन् चैतन्यमहाराजांचे कृपामैत्र उणावले नाही. उलट, वेळोवेळी आमच्या प्रकल्पांमध्ये महाराजांनी आत्मीयतेने रस घेतला, काही सूचनाही केल्या आणि आमच्या बहुतेक प्रकल्पांचा श्रीमत् चैतन्यमहाराज प्रत्यही वापरही करीत आहेत. यापेक्षा अधिक समाधानाची बाब आमच्यासाठी कोणती असणार? श्रीमन् चैतन्यमहाराजांचा लोभ आमचेवर असाच कायम रहावा, ही प्रार्थना.

अमृतानुभवाच्या आणि चांगदेवपासष्टीच्या शब्द-ओवी-सूचीची परिपूर्ती ही अतीव समाधानाची उपलब्धी आहे. या निमित्ताने अमृतानुभवाच्या मनन-चिंतनात जे क्षण व्यतीत झाले, त्या त्या प्रत्येक क्षणावरून शत-सहस्र जन्म ओवाळून टाकावेत, अशी विलक्षण आनंदाची अनुभूती श्रीमाउलीकृपेने येत राहिली. क्षणभरही ज्याचा भरवसा धरता येत नाही, अशा मर्त्य आयुष्क्रमात हा 'अमृतानुभव' आला, ही केवळ त्या विश्वात्मकाची अन् त्या विश्वात्मकाचे आर्त मनीं जागवणाऱ्या, वागवणाऱ्या, उजळवणाऱ्या श्रीज्ञानेश्वरमाउलींचीच कृपा. या परते आणखी काय हवे ? हा अमृतानुभव नित्य येत राहो, ही त्यांच्या चरणांशी प्रार्थना.

रामकृष्णहरि.

चकोर श्रीकृष्ण बाविस्कर

॥ अनुभवामृतं येणं ॥

अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची

## ॥ प्रकाशकीय मनोगत ॥

म्हणोनि ज्ञानदेवो म्हणे । अनुभवामृतं येणे ।

सणु भोगिजे सणें । विश्वाचेनि ॥ अमृतानुभव - १०।३१ ॥

आज श्रीकृष्णजयंतीचा पवित्र पावन दिवस ! आज “भगवान ज्ञानेशो विष्णूः ।” अशा ज्ञानेश्वर माउलींचाही मंगलमय पुण्य असा जयंती दिवस ! आध्यात्मिक क्षेत्रात हा जणू सणाचाच दिवस ! दोन वर्षापूर्वी याच सुमंगल मुहूर्तावर तुकाराम गाथेची “तुका झालासे कळस” ही शब्द-अभंग-चरण सूची प्रकाशित झाली होती. आणि आजही याच माउली व कृष्णजन्माच्या जन्मसोहळा दिनी अद्वैत प्रकाशनातर्फे माउलींच्या “चांगदेव पासष्टी” आणि “अमृतानुभव” या दोन ग्रंथांची “अनुभवामृते येणे” ही अभंग ओवी सूची प्रकाशित करित आहोत. तद्वतच ज्ञानेश्वर माउलींच्या ज्ञानदेव गाथेची “बापरखुमादेविवरु” ही शब्द-अभंग-चरण सूचीसुद्धा आजच प्रकाशित होत असल्याने अद्वैत प्रकाशनासाठी हा मोठा सणच साजरा होत आहे. हा आमच्यावर, भगवान श्रीकृष्ण आणि माउलींच्या कृपाप्रसाद व वरदहस्तच आहे असेच म्हणावे लागेल.

शके “बाराशे बारोत्तरे” मध्ये माउलींनी “श्रीज्ञानेश्वरी” या अलौकिक ग्रंथाची निर्मिती केली. ज्ञानेश्वरी ही तत्वज्ञान, कवित्व, साहित्यसौंदर्य या सर्वदृष्टींनी अनुपमेय असली तरी प्रामुख्याने ती भगवंताच्या भगवद्गीतेवरील भाष्य आहे. तदनंतर, माउलींनी स्वतंत्रप्रज्ञेचा आविष्कार घडवीत अद्वैत तत्वज्ञान विशद करणारी ग्रंथरचना करावी, अशी सद्गुरु श्रीनिवृत्तीनाथांनी इच्छा व्यक्त केली. माउलींनीही लगेच, “मोडोनिया माया कुंजरु । मुक्तमोतियाचा वोगरु । जेववितां सद्गुरु । श्रीनिवृत्ती वंदु ॥” (अमृतानुभव २/३) अशा रितीने निवृत्तीनाथांना वंदन करित “बोली अरुपाचे रुप दावीन” याची साक्ष पटविणारा अमृतानुभव हा ग्रंथ सिध्दीस नेला. तरीसुद्धा ज्ञानेश्वर माउली अमृतानुभवातील तत्वज्ञान ही निवृत्तीनाथांचीच देणगी आहे असे मानतात त्यामुळे स्वतंत्रप्रज्ञेचा गौरव त्यांना स्वतःला मान्य नाही.

आपण आपल्याला निराळे समजतो म्हणून ज्ञानरूप शिवाचे विस्मरण होते. वस्तुतः शिव-शक्ती किंवा देवोदेवी यांचे पूर्ण प्रेमैक्य असते. शक्ती मात्र शिवाच्या अस्तित्वावरच भासते, व शक्तीवाचून शिवसुद्धा काही करित नाही. म्हणजेच, शिवशक्तीच्या भेदज्ञानरूपी अज्ञानाने द्वैत भासते आणि त्यांच्या ऐक्यज्ञानाने द्वैत आटते. अद्वैतातील नमनभक्ती म्हणजे अज्ञानकालातील ज्ञान वृत्तीचे किंवा शिवशक्तीचे द्वैत नाहीसे करून “मी” चे स्फुरणही भगवंताचे मानून ते भगवंती समर्पण करणे व जीवाने प्रेमवृत्तीरूप होऊन राहणे होय. संक्षेपाने सांगावयाचे म्हणजे, परब्रह्म स्वरूपाशिवाय अन्य स्वतंत्र अस्तित्व नाही तर

॥ अनुभवामृतं येणं ॥

अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची

एकच आत्मस्वरूप सर्वत्र भरलेले आहे हा अमृतानुभवाचा प्रतिपाद्य विषय आहे. “ज्ञानदेव म्हणे श्रीमंत । हे अनुभवामृत । सेवुनी जीवन्मुक्त । हेचि होतु ॥ - (अमृतानुभव १०/१९) म्हणजे विदेहमुक्तीतील स्थिती हीच परमसिद्धी आहे. पण ही परमस्थिती अनुभवामृताने न मरताही जिवंतपणीच प्राप्त होते म्हणून अनुभवामृत हे परम श्रीमंत होय. अशा श्रीमंत अमृतानुभवाला वंदन करावे.

अशा या वेद व उपनिषदांच्या समतुल्य असणाऱ्या “अमृतानुभव” या ग्रंथाची शब्द ओवी सूची प्रकाशित करित आहोत. या प्रकल्पास ह.भ.प. श्रीमन् चैतन्यमहाराज देगलूरकर यांनी आशीर्वचनपर विस्तृत आणि अभ्यासपूर्ण प्रस्तावना दिली आहे ही आमच्यासाठी परमभाग्याची गोष्ट आहे. ईश्वरनिष्ठांच्या मांदियाळीतील पितामह वै. धुंडामहाराज आणि परमपूज्य तीर्थरूप भानुदास महाराजांची वंशपरंपरा लाभलेले चैतन्यमहाराज म्हणजे जणू “जे ज्ञानगंगे नाहाले । पूर्णता जेऊनि धाले । जे शांतीसी आले । पालव नवे ॥” (ज्ञा. ९/१९०) याची प्रचीति देतात. भागवत, ज्ञानेश्वरी, तुकाराम गाथा, दासबोध, नामदेव गाथा, व अन्य सकल संतसाहित्य व तत्वज्ञान, पुराणे, वेद या सर्वांचा अभ्यास व लेखन, मनन, चिंतन म्हणजे चैतन्यमहाराज ! याचबरोबर कीर्तन प्रवचने सुध्दा नित्यनियमाने चालू असतात. संगणकाचे तंत्रज्ञानही चैतन्यमहाराजांनी पूर्णतया आत्मसात केले आहे. अद्वैत प्रकाशनाच्या सर्व प्रकल्पांची चैतन्यमहाराजांनी प्रशंसा केली आहे व सूची प्रकल्पांचा महाराज स्वतः अभ्यास करताना उपयोग करतात हा आमचा गौरवच आहे. “जे प्रज्ञा आंतुलीकडे । न समाती बाहेरी वोसंडे ॥” (ज्ञा. १४।२०५) अशा प्रज्ञावान श्रीमन् चैतन्य महाराजांना आमचे त्रिवार वंदन.

“कृष्ण विष्णु हरि गोविंद । या नामाचे निखळ प्रबंध । माजी आत्मचर्चा विशद । उदंड गाती ॥” (ज्ञा. ९।२१०) आपल्या कीर्तन प्रवचनांतून कृष्ण, विष्णु, हरि, गोविंद यांचे नामसंकीर्तन करून उदंड आत्मचर्चाही करणारे आमचे परमस्नेही ह.भ.प. श्री. चकोर श्रीकृष्ण बाविस्कर साहेब या ‘अमृतानुभव’ सूचीचे प्रकल्प प्रमुख आहेत हे आमचे खरोखर भूषणच आहे. लौकिकात “न्यायदानाचे” आणि परमार्थात “ज्ञानदानाचे” महत्कार्य करणाऱ्या बाविस्करांनी अमृतानुभवाच्या सर्व उपलब्ध संपादित अमृतानुभवांच्या प्रतींचा या प्रकल्पासाठी अभ्यास केला आहे. यात प्रामुख्याने जोग महाराज, खंदारकर महाराज, रंगनाथ महाराज परभणीकर, साखरे महाराज, बाबाजी महाराज पंडित यांनी संपादित केलेल्या अमृतानुभवाचे परिशीलन केले आहे.

या सूचीसाठी अमृतानुभवाची संहिता संगणकमुद्रित करून देणारे बाविस्कर साहेबांचे स्नेही श्री. दीपक बाणराव, नाशिक यांचे आम्ही अत्यंत आभारी आहोत. सूचीची सीडी सुबक, सुंदर आणि आकर्षक करण्यासाठी सर्वतोपरी सहाय्य करणारे सौ. दीक्षित (आर्टिस्ट), श्री. सुरेंद्र रानडे, श्री. अविनाश कढे, डी.जी. कॉपियर्सचे श्री. मोघे आणि सौ. आसावरी श्रीपाद अत्रे या सर्व कलाकार-तंत्रज्ञांचे आम्ही शतशः आभारी आहोत.

॥ अनुभवामृतं येणं ॥  
अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची

अद्वैत प्रकाशनाशी अद्वैताचे नाते असलेले श्री. समीर कुसूरकर, सौ. रेणूका कुसूरकर आणि श्रीमती प्रफुल्ला पद्माकर कुलकर्णी या त्रयींचा नामोल्लेख, त्यांना रुचणार नसला तरी, करित आहे.

मुक्ती सुंदरच आहे व ती अनुभवामृतातही आहे परंतु अमृतानुभवात सांगितलेले ज्ञानोत्तर भक्तीरुपी अनुभवामृत असे आहे की, या भक्तीरुप अमृताने केवळ ज्ञानरुप मुक्तीच्या तोंडालाही पाणी सुटेल म्हणजे

“मुक्ति करी वेलहाळ । अनुभवामृत निखळ ।  
परि अमृतही उठी लाळ । अमृते येणे ॥” (अमृतानुभव १०।२०)

\*\*\*

॥ अनुभवामृतें येणें ॥  
अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची

अद्वैत पब्लिकेशन्स्

प्रकल्प

‘ऐसीं नानावर्णें रूपडीं’ - श्री ज्ञानेश्वरी - दृष्टांत सिद्धांत रूप चतुरंगातील पारायण प्रत  
‘तो वाग्यजु म्हणिजे’ - श्री ज्ञानेश्वरी - शब्द ओवी सूची  
‘ते हे मंत्ररहस्य गीता’ - श्रीमद् भगवद्गीता - शब्द श्लोक सूची  
‘हे गीतासागर तरंग’ - श्रीमद् भगवद्गीता पठण - दृक श्राव्य प्रकल्प  
‘तुका झालासे कळस’ - श्री तुकाराम गाथा - शब्द अभंग सूची  
‘हे शब्द रत्नांचे सागर’ - श्रीमद् दासबोध - शब्द ओवी सूची  
‘बापरखुमादेविवरु’ - श्री ज्ञानदेव गाथा - शब्द अभंग सूची  
‘अनुभवामृतें येणें’ - अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची  
‘नाचू कीर्तनाचे रंगी’ - श्री नामदेव गाथा - शब्द अभंग सूची  
‘श्रीकृष्णकीर्तीचे एकेक अक्षर’ - श्री एकनाथी भागवत - शब्द ओवी सूची  
‘तयाचे बिसाट शब्द’ - श्री ज्ञानदेव हरिपाठ - शब्द अभंग सूची

॥ अनुभवामृतं येने ॥

अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची

## ॥ अक्षरवार शब्दसंख्या ॥

### ॥ भाग १ - अमृतानुभव ॥

भाग	अक्षर	शब्दक्रमांक	शब्दसंख्या	भाग	अक्षर	शब्दक्रमांक	शब्दसंख्या	भाग	अक्षर	शब्दक्रमांक	शब्दसंख्या
१	अ	१	१५६९	१२	ड	३४९५	२६	२३	भ	६५७१	१५१
२	क	१५७०	७६९	१३	ढ	३५२१	३	२४	म	६७२२	४७९
३	ख	२३३९	२७	१४	ण	३५२४	१	२५	य	७२०१	१९३
४	ग	२३६६	१४७	१५	त	३५२५	७८३	२६	र	७३९४	१३२
५	घ	२५१३	११२	१६	थ	४३०८	१५	२७	ल	७५२६	१४१
६	च	२६२५	१६४	१७	द	४३२३	५४४	२८	व	७६६७	४३१
७	छ	२७८९	३	१८	ध	४८६७	३२	२९	श	८०९८	१४६
८	ज	२७९२	५९३	१९	न	४८९९	८२४	३०	स	८२४४	५४६
९	झ	३३८५	३२	२०	प	५७२३	६०३	३१	ह	८७९०	३६७
१०	ट	३४१७	७	२१	फ	६३२६	५८	३२	क्ष	९१५७	९
११	ठ	३४२४	७१	२२	ब	६३८४	१८७	३३	ज्ञ	९१६६	६५
										एकुण	९२३०

॥ अनुभवामृतं येनें ॥

अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची

॥ अक्षरवार शब्दसंख्या ॥

॥ भाग २ - चांगदेवपासष्टी ॥

भाग	अक्षर	शब्दक्रमांक	शब्दसंख्या	भाग	अक्षर	शब्दक्रमांक	शब्दसंख्या	भाग	अक्षर	शब्दक्रमांक	शब्दसंख्या
१	अ	१	१२१	११	त	२९९	९१	२१	य	६५०	१०
२	क	१२२	५८	१२	थ	३९०	१	२२	र	६६०	७
३	ख	१८०	२	१३	द	३९१	६६	२३	ल	६६७	१२
४	ग	१८२	२४	१४	ध	४५७	३	२४	व	६७९	२७
५	घ	२०६	८	१५	न	४६०	६४	२५	श	७०६	४
६	च	२१४	१०	१६	प	५२४	४३	२६	स	७१०	३६
७	ज	२२४	६३	१७	फ	५६७	२	२७	ह	७४६	२९
८	झ	२८७	४	१८	ब	५६९	१८	२८	क्ष	७७५	१
९	ठ	२९१	३	१९	भ	५८७	१५	२९	ज्ञ	७७६	६
१०	ड	२९४	५	२०	म	६०२	४८			एकुण	७८१

॥ अनुभवामृते येने ॥  
अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची

## मंगलाचरण

॥श्रीज्ञानेश्वर माउली समर्थ॥

नमोऽनंताय शुद्धाय कूटस्थायाम्बुने नमः ।  
प्रेमांबुधिविहाराय ज्ञानराजाय ते नमः ॥१॥  
माधुर्यरसकल्लोलां शिवशक्तिस्वरूपिणीम् ।  
अमृतानुभवार्थाय वन्दे ज्ञानेशानन्दिनीम् ॥२॥

यदक्षरमनाख्येयमानंदमजमव्यवयम् ।  
श्रीमन्निवृत्तिनाथेति ख्यातं दैवतमाश्रये ॥१॥

गुरुरित्याख्यया लोके विद्या साक्षाद्धि शांकरी ।  
जयत्याज्ञा नमस्तस्यै दयाद्रात्रै निरंतरम् ॥२॥

सार्द्धं केन च कस्यार्द्धं शिवयोः समरूपिणोः ।  
ज्ञातुं न शक्यते लग्नमिति द्वैतच्छलान्मुहुः ॥३॥

अद्वैतमात्मनस्तत्त्वं दर्शयन्तौ मिथस्तराम् ।  
तौ वन्दे जगतामाद्यौ तयोस्तत्त्वाभिपत्तये ॥४॥

मूलायाग्राय मध्याय मूलमध्याग्रमूर्तये ।  
क्षीणाग्रमूलमध्याय नमः पूर्णाय शंभवे ॥५॥



॥ अनुभवामृते येणे ॥

अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची

॥ अनुभवामृते येणे ॥

॥ अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची- निवडक शब्द ॥

१. अज्ञान

२. एक

३. दृश्य

४. द्रष्टा

५. पाहणे

६. वस्तु

७. शब्द

८. ज्ञान

॥ अनुभवामृतं येषं ॥

अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची

७३	अज्ञान	॥अमृ.०४.०१०॥	तैसें पिऊनि अज्ञान । तंववरी वाढे ज्ञान । जंव आपुले निधन । निःशेष साधे
७४	अज्ञान	॥अमृ.०४.०१४॥	तैसें अज्ञान आटोनिया । ज्ञान येतें उवाया । ज्ञानाज्ञान गिळूनिया । ज्ञानचि होय
७५	अज्ञान	॥अमृ.०४.०२३॥	आणि ज्ञान ऐसी सोये । ज्ञानपणेंची जरी साहे । तरी अज्ञान हें नोहें । ज्ञानपणेचि
७६	अज्ञान	॥अमृ.०७.००८॥	या अज्ञान ज्ञानातें । आंगेचि आहे जितें । तरी जेथें असे तयातें । नेण कां न करी
७७	अज्ञान	॥अमृ.०७.०१०॥	तरी शास्त्रमत ऐसें । जे आत्माचि अज्ञान असे । तेणेंचि तो गिवसे । आश्रो जरी
७८	अज्ञान	॥अमृ.०७.०११॥	तरी नुठिता दुजें । जें अज्ञान असे बीजें । तें तेंचि आथी हें बुजें । कोण येथें
७९	अज्ञान	॥अमृ.०७.०१२॥	अज्ञान तंव आपणयातें । जडपणें नेणें निरुतें । आणि प्रमाण प्रमाणातें । होत आहे
८०	अज्ञान	॥अमृ.०७.०१३॥	यालागीं जरी अज्ञान । करील आपुलें ज्ञान । हें म्हणतखेवो घेववी मौन । विरोधुचि
८१	अज्ञान	॥अमृ.०७.०१४॥	आणि जाणती वस्तु एक । तें येषं अज्ञानें किजे मूर्ख । तें अज्ञान हें लेख । कवण धरी
८२	अज्ञान	॥अमृ.०७.०१५॥	अहो आपणयाहि पुरता । नेणू न करवे जाणता । तयातें अज्ञान म्हणतां । लाजिजे कीं
८३	अज्ञान	॥अमृ.०७.०१७॥	तैसें अज्ञान असे जेथें । तेंचि जरी अज्ञान आते । तरी अज्ञान अज्ञानातें । नेणतां गेलें
८४	अज्ञान	॥अमृ.०७.०१७॥	तैसें अज्ञान असे जेथें । तेंचि जरी अज्ञान आते । तरी अज्ञान अज्ञानातें । नेणतां गेलें
८५	अज्ञान	॥अमृ.०७.०१७॥	तैसें अज्ञान असे जेथें । तेंचि जरी अज्ञान आते । तरी अज्ञान अज्ञानातें । नेणतां गेलें
८६	अज्ञान	॥अमृ.०७.०१८॥	नातरी अज्ञान एक घडे । हें जयास्तव निवडे । तें अज्ञान नव्हे फुडें । कोणहे काळीं
८७	अज्ञान	॥अमृ.०७.०१८॥	नातरी अज्ञान एक घडे । हें जयास्तव निवडे । तें अज्ञान नव्हे फुडें । कोणहे काळीं
८८	अज्ञान	॥अमृ.०७.०२३॥	तैसें आत्मा अज्ञान असिकें । असतां तो न मुके । तें अज्ञान शब्द लटिकें । आलेंचि कीं
८९	अज्ञान	॥अमृ.०७.०२३॥	तैसें आत्मा अज्ञान असिकें । असतां तो न मुके । तें अज्ञान शब्द लटिकें । आलेंचि कीं
९०	अज्ञान	॥अमृ.०७.०२४॥	येन्हवीं तरी आत्मया । मार्जी अज्ञान असावया । कारण म्हणतां न्याया । चुकी येईल कीं
९१	अज्ञान	॥अमृ.०७.०२५॥	अज्ञान तममेळणी । आत्मा प्रकाशाची खाणी । आतां दोहीं मिळणी । एकी कैसी
९२	अज्ञान	॥अमृ.०७.०३४॥	तैसें अज्ञान हें अज्ञान नव्हे । तरी आत्मा असकें असो लाहे । येन्हवीं अज्ञान होये । लागलाचि
९३	अज्ञान	॥अमृ.०७.०३४॥	तैसें अज्ञान हें अज्ञान नव्हे । तरी आत्मा असकें असो लाहे । येन्हवीं अज्ञान होये । लागलाचि

॥ अनुभवामृतं येणं ॥  
अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची

९४	अज्ञान	॥अमृ.०७.०३४॥	तैसें अज्ञान हें अज्ञान नव्हें । तरी आत्मा असकें असो लाहे । येन्हवीं अज्ञान होये । लागलाचि
९५	अज्ञान	॥अमृ.०७.०३७॥	जें अज्ञान येथें नसे । तरीच आत्मा असे । म्हणोनि बोलणीं वायसें । नायकावीं कीं
९६	अज्ञान	॥अमृ.०७.०४०॥	तियापरी उभयतां । अज्ञान शब्द गेला वृथा । हा तर्कावांचून हातां । स्वरूपें नये
९७	अज्ञान	॥अमृ.०७.०४१॥	अज्ञान स्वरूपें कैसें । काय कार्यानुमेय असे । कीं प्रत्यक्षाचि दिसे । धांडोळूं आतां
९८	अज्ञान	॥अमृ.०७.०४२॥	अहो प्रत्यक्षादि प्रमाणीं । कीजे जयाची घेणी । तें अज्ञानाची करणी । अज्ञान नव्हे
९९	अज्ञान	॥अमृ.०७.०४६॥	तैसें प्रमाता प्रमेय । प्रमाण जें त्रय । तें अज्ञानाचें कार्य । अज्ञान नव्हे
१००	अज्ञान	॥अमृ.०७.०४७॥	म्हणोनि प्रत्यक्षादिकीं । अज्ञान कार्य विशेषीं । न घेपवे ये विखी । आनु नाहीं
१०१	अज्ञान	॥अमृ.०७.०४८॥	अज्ञान कार्यपणें । घेईजे ते अज्ञान म्हणे । तरी घेताही करणें । तयाचेंचि
१०२	अज्ञान	॥अमृ.०७.०४८॥	अज्ञान कार्यपणें । घेईजे ते अज्ञान म्हणे । तरी घेताही करणें । तयाचेंचि
१०३	अज्ञान	॥अमृ.०७.०४९॥	स्वप्नीं दिसें तें स्वप्न । मा देखतां काय आन । तैसें कार्यचि अज्ञान । केवळ जरी
१०४	अज्ञान	॥अमृ.०७.०५१॥	तैसें कारण अभिन्नपणें । कार्यहि अज्ञान होणें । तें अज्ञानचि मा कोणें । काय घेयावे
१०५	अज्ञान	॥अमृ.०७.०५४॥	मा हें प्रमाणचि नुरवी । आतां आथी हे कोण प्रस्तावी । येणें ही बोलें ही जाणवी । अज्ञान उखी
१०६	अज्ञान	॥अमृ.०७.०५५॥	एवं प्रत्यक्ष अनुमान । यया प्रमाणां भाजन । न होनि जालें अज्ञान । अप्रमाण
१०७	अज्ञान	॥अमृ.०७.०५६॥	ना स्वकार्यातें विद्ये । जें कारणपणा न ये । मी अज्ञान ऐसें बिहे । मानूं साचें
१०८	अज्ञान	॥अमृ.०७.०६०॥	तैसें आत्मा ऐसें नांव । न साहे आत्मयाची बरव । तें कांहीं अज्ञान हांव । बांधते कां
१०९	अज्ञान	॥अमृ.०७.०६४॥	तैसें आत्मयाच्या ठायीं । जें आत्मपणा ठावो नाहीं । तें अज्ञान कांहीं । सारखें कैसें
११०	अज्ञान	॥अमृ.०७.०६५॥	म्हणोनि तेव्हांही अज्ञान नसे । हें जालेंचि असें आपैसें । आतां रिकामेंचि काडसे । नाहीं म्हणों
१११	अज्ञान	॥अमृ.०७.०६६॥	ऐसाही आत्मा जेव्हां । जें नातळे भावाभावां । अज्ञान असे तेव्हां । तरी तें ऐसें
११२	अज्ञान	॥अमृ.०७.०७१॥	तैसें अज्ञान आपुली वेळ । भोगी हेंचि टवाळ । आतां तरी केवळ । वस्तू होऊनि असे
११३	अज्ञान	॥अमृ.०७.०७६॥	तेविं पाहावया अज्ञान ऐसें । हें आंगीं पिसें कायसें । न पाहतां आपैसें । न पाहणेंचि कीं
११४	अज्ञान	॥अमृ.०७.०८४॥	आम्ही येऊन जाऊन पुढती । अज्ञान आणावें निरुती । तें नाहीच तरी किती । वतवतूं पां

॥ अनुभवामृतं येणं ॥  
अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची

११५	अज्ञान	॥अमृ.०७.०८५॥	म्हणोन अज्ञान अक्षरें । नुमसूं आतां निदसुरें । परी आन एक स्फुरे । इयेविषयीं
११६	अज्ञान	॥अमृ.०७.०८९॥	न दिसे जरी अज्ञान । तरी आहे हें नव्हे आन । यया दृश्या अनुमान । प्रमाण जालें
११७	अज्ञान	॥अमृ.०७.०९२॥	तरी भरवंसेनि मुळें । पाणी घेती हें न टळे । तैसें अज्ञान कळे । दृश्यास्तव
११८	अज्ञान	॥अमृ.०७.०९४॥	म्हणोनि वस्तुमात्रें चोखें । दृश्य जरी एवढें फांके । तेव्हां अज्ञान आथी सुखें । म्हणों ये कीं
११९	अज्ञान	॥अमृ.०७.०९५॥	अगा ऐसिया ज्ञानातें । अज्ञान म्हणणें केउतें । काय दिवो करी तयातें । अंधारु म्हणिपे
१२०	अज्ञान	॥अमृ.०७.०९७॥	आगीचें काज पाणी । निफजा जरी आणी । अज्ञान इया वाहणी । मानूं तरी तें
१२१	अज्ञान	॥अमृ.०७.०९८॥	सोळा कळीं पूर्ण चंद्रमा । आणवूनि मेळवि आमा । तरी ज्ञान हें अज्ञान नामा । पात्र होईजे
१२२	अज्ञान	॥अमृ.०७.१०१॥	तया नांव अज्ञान ऐसें । तरी ज्ञान होआवें तें कैसें । येहवीं कांहींच असे । आत्मा काई
१२३	अज्ञान	॥अमृ.०७.२६९॥	तयातें म्हणिपें अज्ञान । तरी न्याया भरलें कीं रान । आतां म्हणे तयाचें वचन । उपसावो आम्ही
१२४	अज्ञान	॥अमृ.०७.२७०॥	प्रकाशितें अज्ञान । ऐसें म्हणणें हन । तरी निधि दावी तें अंजन । न म्हणिजे काई
१२५	अज्ञान	॥अमृ.०७.२७९॥	आणि अज्ञान म्हणणें । स्फुरतसें अर्थपणें । आतां हेंचि ज्ञान कोणें । मानिजेना
१२६	अज्ञान	॥अमृ.०७.२८२॥	ऐसें जगज्ञान जें आहे । तें अज्ञान म्हणे मी वियें । येणें अनुमानें हो पाहे । आथी ऐसें
१२७	अज्ञान	॥अमृ.०७.२८३॥	तंव अज्ञान त्रिशुद्धि नाही । हें जगेंचि ठेविलें ठायीं । जे धर्म धर्मित्वें केहीं । ज्ञानाज्ञान असे
१२८	अज्ञान	॥अमृ.०७.२८५॥	चंद्रमा निघती ज्वाळा । आकाश आते शिळा । तरी अज्ञान उजळा । ज्ञानातें वमी
१२९	अज्ञान	॥अमृ.०७.२८७॥	ना ज्ञानीं अज्ञान झालें । तें होतांचि अज्ञान गेलें । पुढती ज्ञान एकलें । अज्ञान नाहीं
१३०	अज्ञान	॥अमृ.०७.२८७॥	ना ज्ञानीं अज्ञान झालें । तें होतांचि अज्ञान गेलें । पुढती ज्ञान एकलें । अज्ञान नाहीं
१३१	अज्ञान	॥अमृ.०७.२८७॥	ना ज्ञानीं अज्ञान झालें । तें होतांचि अज्ञान गेलें । पुढती ज्ञान एकलें । अज्ञान नाहीं
१३२	अज्ञान	॥अमृ.०७.२९२॥	वांचून वस्तू यया । आपणपें प्रकाशावया । अज्ञान हेतु वायां । अवघेंचि
१३३	अज्ञान	॥अमृ.०७.२९३॥	म्हणोनि अज्ञान सद्भावो । कोणेपरी न लाहो । अज्ञान कीर वावो । पाहों ठेलियाहि
१३४	अज्ञान	॥अमृ.०७.२९३॥	म्हणोनि अज्ञान सद्भावो । कोणेपरी न लाहो । अज्ञान कीर वावो । पाहों ठेलियाहि
१३५	अज्ञान	॥अमृ.०८.०१२॥	म्हणोनि अज्ञान नाहीं । तेथेंचि गेले ज्ञानही । आतां निमिषोन्मेषा दोही । ठेली वाट

॥ अनुभवामृतं येणं ॥

अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची

१३६	अज्ञान	॥अमृ.०८.०१६॥	तैसें निपटुनि जें नेणजे । तें अज्ञान शब्दें बोलिजे । आतां सर्वही जेणें सुजे । ते अज्ञान कैसें
१३७	अज्ञान	॥अमृ.०८.०१६॥	तैसें निपटुनि जें नेणजे । तें अज्ञान शब्दें बोलिजे । आतां सर्वही जेणें सुजे । ते अज्ञान कैसें
१३८	अज्ञान	॥अमृ.०८.०१७॥	ऐसें ज्ञान अज्ञाना आलें । अज्ञान ज्ञानें गेलें । ये दोन्हीही वांझोले । दोन्ही झालीं
१३९	अज्ञानगरिमा	॥अमृ.०७.००३॥	जैसीं स्वप्ना स्वप्नीं महिमा । तमीं मानूं असे तमा । तेविं अज्ञानगरिमा । अज्ञानींचि
१४०	अज्ञानचि	॥अमृ.०७.००६॥	आणि ज्ञान हें जें म्हणजे । ते अज्ञानचि पां दुजें । एक लपवून दाविजे । एक नव्हें
१४१	अज्ञानचि	॥अमृ.०७.०५१॥	तैसें कारण अभिन्नपणें । कार्यहि अज्ञान होणें । तें अज्ञानचि मा कोणें । काय घेयावे
१४२	अज्ञानभावाची	॥अमृ.०७.०७७॥	एवं कोणेहि परी । अज्ञानभावाची उजरी । न पडेचि नगरी । विचाराचिये
१४३	अज्ञानमेळें	॥अमृ.०७.०५८॥	हें असो जिये वेळें । आत्मपणेंचि निखिलें । आत्मा अज्ञानमेळें । असें तेणें
१४४	अज्ञानवादातें	॥अमृ.०७.२७७॥	म्हणोनि जग ज्ञानें स्फिते । बोलतां अज्ञानवादातें । विखुरली होती आंते । वाचेचिये
१४५	अज्ञानवादु	॥अमृ.०७.२७१॥	सुवर्णगौर अंबिका । न म्हणजे काय कालिका । तैसा आत्मप्रकाशकां । अज्ञानवादु
१४६	अज्ञानवादु	॥अमृ.०७.२७८॥	अखरी तंव गोवधु । पुढारा अनृतबाधु । मा कैसा अज्ञानवादु । कीजे ज्ञानीं
१४७	अज्ञाना	॥अमृ.०३.०१२॥	मोक्षुचि बंधु होये । तरी मोक्ष शब्द कां साहे । परी अज्ञाना घरीं त्राये । वाऊगी यांची
१४८	अज्ञाना	॥अमृ.०७.००१॥	येह्वीं तरी अज्ञाना । जें ज्ञानाची नसे क्षोभना । तें तरी काना । खालींचि दडे
१४९	अज्ञाना	॥अमृ.०८.०१७॥	ऐसें ज्ञान अज्ञाना आलें । अज्ञान ज्ञानें गेलें । ये दोन्हीही वांझोले । दोन्ही झालीं
१५०	अज्ञाना	॥अमृ.०८.०१८॥	आणि जाणें तोचि नेणें । नेणें तोचि जाणें । आतां कें असणें जिणें । ज्ञाना अज्ञाना
१५१	अज्ञानाचा	॥अमृ.०४.००६॥	अज्ञानाचा टेंका । नसतांहि ज्ञान अधिका । फांके जंव उफखा । आपुला पडे
१५२	अज्ञानाचा	॥अमृ.०७.००७॥	असो आतां हा प्रस्तावो । आधीं अज्ञानाचा धांडोळा घेवों । मग तयाच्या साची लाहो । ज्ञानहि लटिकें
१५३	अज्ञानाचा	॥अमृ.०७.०७३॥	तैसा चिन्मात्रीं चोखडा । भलतैसा अज्ञानाचा झाडा । घेतला तरी पवाडा । नयेचि कीं तो
१५४	अज्ञानाचा	॥अमृ.०७.०८०॥	इतुलियाहि भागु । अज्ञानाचा तरी तो मागु । निगे ऐसा बागु । पडतां कां देवा
१५५	अज्ञानाचा	॥अमृ.०७.१००॥	तैसा जाणणेयाचा वेव्हारु । जेथें माखला समोरु । तेथें आणजे पुरु । अज्ञानाचा
१५६	अज्ञानाचा	॥अमृ.०७.२८४॥	काजळा मोती विये । राखोंडिया दिपु जिये । तरी ज्ञानधर्मु होये । अज्ञानाचा

॥ अनुभवामृतं येणं ॥  
अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची

१५७	अज्ञानाचा	॥अमृ.०८.००९॥	तेथें समोर होवावया । अज्ञानाचा पाडु कासया । केऊते मेलिया माया । होऊं पाहिजे
१५८	अज्ञानाचा	॥अमृ.०८.०१०॥	अज्ञानाचा प्रवर्तु । नाहीं जया गांवाआंतु । तेथें ज्ञानाची तरी मातु । कोण जाणे
१५९	अज्ञानाची	॥अमृ.०७.००९॥	अज्ञानें जेथ असावें । तेणें सर्व नेणें होआवें । ऐशी जाती स्वभावें । अज्ञानाची
१६०	अज्ञानाची	॥अमृ.०७.०४२॥	अहो प्रत्यक्षादि प्रमाणीं । कीजे जयाची घेणी । तें अज्ञानाची करणी । अज्ञान नव्हे
१६१	अज्ञानाचें	॥अमृ.०७.०४६॥	तैसें प्रमाता प्रमेय । प्रमाण जें त्रय । तें अज्ञानाचें कार्य । अज्ञान नव्हे
१६२	अज्ञानाचें	॥अमृ.०८.००१॥	तैसें आमचेनि नावें । अज्ञानाचें ज्ञानही नव्हे । आम्हांलागी गुरुदेवें । आम्हींच केलों
१६३	अज्ञानाचेनि	॥अमृ.०४.००१॥	आतां अज्ञानाचेनि मारें । ज्ञान अभेदें वावरे । नीद साधूनि जागरें । नांदिजे जेविं
१६४	अज्ञानाचेनि	॥अमृ.०७.०२८॥	नाना राती आणि दिवो । येती एके ठायीं राहों । तें आत्मा जिये जिवो । अज्ञानाचेनि
१६५	अज्ञानाचेनि	॥अमृ.०७.२७४॥	तें कोणें निकृष्टें । दाविलें अज्ञानाचेनि बोटें । ना तमें सूर्य मोटें । बांधता निकें
१६६	अज्ञानातें	॥अमृ.०७.०१७॥	तैसें अज्ञान असे जेथें । तेंचि जरी अज्ञान आते । तरी अज्ञान अज्ञानातें । नेणतां गेलें
१६७	अज्ञानींचि	॥अमृ.०३.०३३॥	म्हणोनि परा पश्यंती । मध्यमा हन भारती । या निस्तरिलिया लागती । ज्ञानीं अज्ञानींचि
१६८	अज्ञानींचि	॥अमृ.०७.००३॥	जैसीं स्वप्ना स्वप्नीं महिमा । तमीं मानूं असे तमा । तेविं अज्ञानगरिमा । अज्ञानींचि
१६९	अज्ञानें	॥अमृ.०४.०१७॥	म्हणोनि ज्ञानें उजळें । कां अज्ञानें रूळे । तैसें नव्हे निर्वाळें । ज्ञानमात्र जे
१७०	अज्ञानें	॥अमृ.०६.१०२॥	एवं शब्दैक जीवनें । बापुडीं ज्ञानें अज्ञानें । साचपणें वनें । चित्रींचीं जैसीं
१७१	अज्ञानें	॥अमृ.०७.००९॥	अज्ञानें जेथ असावें । तेणें सर्व नेणें होआवें । ऐशी जाती स्वभावें । अज्ञानाची
१७२	अज्ञानें	॥अमृ.०७.०१४॥	आणि जाणती वस्तु एक । तें येणें अज्ञानें किजे मूर्ख । तें अज्ञान हें लेख । कवण धरी
१७३	अज्ञानें	॥अमृ.०८.०१३॥	येन्हवीं तरी ज्ञान अज्ञानें । दोहींचीं अभिधानें । अर्थाचेनि आनानें । विप्लावलीं
१७४	अज्ञानेंसी	॥अमृ.०७.०२९॥	हें असो मृत्यु आणि जिणें । ये शोभती जरी मेहुणें । तरी आत्मेनि असणें । अज्ञानेंसी

१३३१	एक	॥अमृ.०१.०१८॥	दो दांडीं एक श्रुति । दो फुलीं एक दृति । दो दिवीं दीप्ती । एकचि जेविं
१३३२	एक	॥अमृ.०१.०१८॥	दो दांडीं एक श्रुति । दो फुलीं एक दृति । दो दिवीं दीप्ती । एकचि जेविं

॥ अनुभवामृतं येणं ॥  
अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची

१३३३	एक	॥अमृ.०१.०१९॥	दो ओठीं एक गोठी । दो डोळां एकचि दिठी । तेविं दोघी जिहीं सृष्टि । एकचि जेविं
१३३४	एक	॥अमृ.०१.०२६॥	कां बिंब प्रतिबिंबा द्योतक । प्रतिबिंब बिंबा अनुमापक । तैसें द्वैतमिषे एक । मिरवतसे
१३३५	एक	॥अमृ.०२.०२२॥	आकाश हें सावेव । परि न वंधे आकाशाची हाव । ऐसें कोणी एक भरीव । आकाश जो
१३३६	एक	॥अमृ.०२.०६०॥	एक म्हणतां भेदें । ते कीं नानात्वे नान्दे । विरुद्धे आपणया विरुद्धे । होतील काई
१३३७	एक	॥अमृ.०५.००२॥	कांति काठिण्य कनक । तिन्हीं मिळोनि कनक एक । द्राव गोडी पियूख । पियूखचि जेविं
१३३८	एक	॥अमृ.०५.०३३॥	आतां द्रुद्राचें लवंचक । सांडुनि दुणीचें कंचुक । सुखमात्रचि एक । स्वयें आथी
१३३९	एक	॥अमृ.०५.०३४॥	वरी एकपणें गणिजे । तें गणितेनसी दुजें । म्हणोनि हें न गणिजें । ऐसें एक
१३४०	एक	॥अमृ.०५.०६१॥	तैसें अनुभाव्य अनुभाविक । इही दोहीं अनुभूतिक । तें गेलिया कैचें एक । एकासीचि
१३४१	एक	॥अमृ.०६.०१९॥	आणिक एक शब्दें । काज कीरु भलें सिद्धें । परी धिंवसा न बंधे । विचारु येथें
१३४२	एक	॥अमृ.०७.००६॥	आणि ज्ञान हें जें म्हणिजे । ते अज्ञानचि पां दुजें । एक लपवून दाविजे । एक नव्हें
१३४३	एक	॥अमृ.०७.००६॥	आणि ज्ञान हें जें म्हणिजे । ते अज्ञानचि पां दुजें । एक लपवून दाविजे । एक नव्हें
१३४४	एक	॥अमृ.०७.०१४॥	आणि जाणती वस्तु एक । तें येणें अज्ञानें किजे मूर्ख । तें अज्ञान हें लेख । कवण धरी
१३४५	एक	॥अमृ.०७.०१८॥	नातरी अज्ञान एक घडे । हें जयास्तव निवडे । तें अज्ञान नव्हे फुडें । कोणहे काळीं
१३४६	एक	॥अमृ.०७.०४५॥	नाना चांदु एक असे । तो व्योमीं दुणावला दिसे । तें तिमिरकार्य जैसें । तिमिर नव्हें पै
१३४७	एक	॥अमृ.०७.०८५॥	म्हणोन अज्ञान अक्षरें । नुमसूं आतां निदसुरें । परी आन एक स्फुरे । इयेविषयीं
१३४८	एक	॥अमृ.०७.२३६॥	लेणें आणि भांगारें । भांगारचि एक स्फुरे । कां जे येथ दुसरें । नाहीचि म्हणूनि
१३४९	एक	॥अमृ.०९.०५४॥	चालणें आणि बैसक । दोन्ही मिळोनि एक । नोहे ऐसें कवतुक । इयें ठायीं
१३५०	एक	॥अमृ.०९.०६१॥	कोणी एक अकृत्रिम । भक्तीचें हें वर्म । योगज्ञानादिविश्राम । भूमिका हें
१३५१	एक	॥अमृ.०९.०६२॥	आंगें कीर एक जाहलें । परी नामरूपांचे मासलें । होते तेंहि आटले । हरिहर येथें
१३५२	एकएकांचीं	॥अमृ.०१.०१०॥	जेणें देवें संपूर्ण देवी । जियेविण कांहीं ना तो गोसावी । किंबहुना एकोपजीवीं । एकएकांचीं
१३५३	एकएकातें	॥अमृ.०१.००३॥	आवडीचेनि वेगें । एकएकातें गिल्लिताहे अंगें । कीं द्वैताचेनि पांगे । उगळितें आहाती

॥ अनुभवामृतं येणं ॥  
अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची

१३५४	एकएकावीण	॥अमृ.०१.०१२॥	जिहीं एकएकावीण । न कीजें तृणाचेंहि निर्माण । जियें दोघें जिव प्राण । जिया दोघां
१३५५	एकएकें	॥अमृ.०७.२०८॥	कीं सिसेंविण एकएकें । दाविलीं राज्य करिती रंकें । तैसें तियें सतुकें । आथी काई
१३५६	एकचि	॥अमृ.०१.००४॥	जी एकचि नव्हे एकसरें । दोघां दोनपण नाहीं पुरें । काय नेणों साकारें । स्वरूपें जिये
१३५७	एकचि	॥अमृ.०१.०१८॥	दो दांडीं एक श्रुति । दो फुलीं एक दृति । दो दिवीं दीप्ती । एकचि जेविं
१३५८	एकचि	॥अमृ.०१.०१९॥	दो ओठीं एक गोठी । दो डोळां एकचि दिठी । तेविं दोघी जिहीं सृष्टि । एकचि जेविं
१३५९	एकचि	॥अमृ.०१.०१९॥	दो ओठीं एक गोठी । दो डोळां एकचि दिठी । तेविं दोघी जिहीं सृष्टि । एकचि जेविं
१३६०	एकचि	॥अमृ.०१.०२५॥	जैसा सूर्य मिरवी प्रभा । प्रभीं सूर्यत्वाचा गाभा । तेविं भेद गिळीत शोभा । एकचि जे
१३६१	एकचि	॥अमृ.०९.०५६॥	ना समोर दिसे शिवही । परी देखिलें कांहीं नाहीं । देवांभक्तां दोही । एकचि पाडु
१३६२	एकणा	॥अमृ.०२.०४८॥	अंगौनि एकणा झोळू । फेडितांची तो बाहेरळू । कडु फिटे आंतुलु । न फेडतांचि
१३६३	एकपण	॥अमृ.०१.००५॥	कैसी स्वसुखाची आळुकी । जे दोनपण मिळोनि एकी । नेदितीच कौतुकी । एकपण फुटों
१३६४	एकपण	॥अमृ.०१.०५५॥	पाहे पां भास्य भासकता । आपुलां ठायीं दावितां । एकपण काय सविता । मोडतसे
१३६५	एकपण	॥अमृ.०२.०१३॥	एकपण नव्हे सुखास । म्हणुनी गुरुशिष्याचे करुनि मिस । पाहणेचि आपुली वास । पाहतचि आहे
१३६६	एकपणा	॥अमृ.०२.०५५॥	याच्या सख्याची नवाई । आंगीं एकपणा रूप नाहीं । आणि गुरुशिष्य दुवाळीहि । पवाडु केला
१३६७	एकपणा	॥अमृ.०७.२५७॥	भलतैसा फांकें । परी एकपणा न मुके । नाना संकोचें तरी असिके । हाचि आथी
१३६८	एकपर्णी	॥अमृ.०१.०१५॥	दोहो आंगाची आटणी । गिंवसित आहाती एकपर्णी । झालीं भेदाचिया वाहाणी । आधाधीं जियें
१३६९	एकपर्णे	॥अमृ.०१.००८॥	जया एका सत्तेचे बैसणें । दोघां एका प्रकाशाचें लेणें । जे अनादि एकपर्णे । नांदती दोघे
१३७०	एकपर्णे	॥अमृ.०२.०२८॥	जेथें शब्दाची लिही पुसे । तेणेंसी चावळों बैसे । दुजयाच्या रागीं रुसे । एकपर्णे जो
१३७१	एकपर्णे	॥अमृ.०५.०३४॥	वरी एकपर्णे गणिजे । तें गणितेनसी दुजें । म्हणोनि हें न गणिजें । ऐसें एक
१३७२	एकमेकांची	॥अमृ.०१.०१६॥	विषो एकमेकांचीं जिये । जिये एकमेकांची विषयीं इये । जियें दोघें सुखिये । जियें दोघें
१३७३	एकमेकांचीं	॥अमृ.०१.०१६॥	विषो एकमेकांचीं जिये । जिये एकमेकांची विषयीं इये । जियें दोघें सुखिये । जियें दोघें
१३७४	एकरसाचें	॥अमृ.०१.०२०॥	दाऊनि दोनीपण । एकरसाचें आरोगण । करीत आहे मेहूण । अनादि जे



॥ अनुभवामृतं येणं ॥  
अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची

१३७५	एकरसीं	॥अमृ.०१.००९॥	भेदु लाजोनि आवडी । एकरसीं देत बुडी । तो भोगणेया थांव काढी । अद्वैताचा जेथें
१३७६	एकला	॥अमृ.०२.०६६॥	पाहा पां निरंजनीं निदैला । तो निर्विवादु एकला । परि चेता चवविता झाला । दोन्ही तोचि
१३७७	एकला	॥अमृ.०७.२२६॥	जागृती दाविला । कां निदा हरविला । परी जैसा एकला । पुरुष पुरुषीं
१३७८	एकला	॥अमृ.०७.२५९॥	अंधारु कां उजिवडु । हा एकला एकवडु । जैसा कां मार्तंडु । भलतेथें
१३७९	एकलें	॥अमृ.०१.०१७॥	स्त्रिपुरुष नामभेदें । शिवपण एकलें नांदे । जग सगळें अधार्धें । पणें जिहीं
१३८०	एकलें	॥अमृ.०७.२८७॥	ना ज्ञानीं अज्ञान झालें । तें होतांचि अज्ञान गेलें । पुढती ज्ञान एकलें । अज्ञान नाहीं
१३८१	एकलेनि	॥अमृ.०६.०१०॥	जे प्रवृत्ति आणि निवृत्ति । विरुद्धा इया हातु धरिती । मग शब्देंचि चालती । एकलेनि
१३८२	एकवट	॥अमृ.०७.०२७॥	शीता तापा एकवट । वाहे वस्तूची वाट । कां तमें बांधिजे मोट । सूर्यरश्मींची
१३८३	एकवट	॥अमृ.०७.१८१॥	सिंधू पूर्वापर । न मिळती तंवचि सागर । मग एकवट नीर । जैसें होय
१३८४	एकवडु	॥अमृ.०७.२५९॥	अंधारु कां उजिवडु । हा एकला एकवडु । जैसा कां मार्तंडु । भलतेथें
१३८५	एकवळा	॥अमृ.०२.००७॥	बोधचंद्राचिया कळा । विखुरलिया एकवळा । कृपापुनीव लीळा । करी जयाची
१३८६	एकसरें	॥अमृ.०१.००४॥	जी एकचि नव्हे एकसरें । दोघां दोनपण नाहीं पुरें । काय नेणों साकारें । स्वरूपें जिये
१३८७	एकसरें	॥अमृ.०९.०६३॥	अहो अर्धनारी नटेश्वरें । गिळित गिळित परस्परें । ग्रहण जालें एकसरें । सर्व ग्रासें
१३८८	एकहि	॥अमृ.०२.०३७॥	शिव शिवा सद्गुरु । तुजला गूढा काय करूं । एकहि निर्धारु धरूं । देतासी कां
१३८९	एका	॥अमृ.०१.००२॥	जो प्रियुचि प्राणेश्वरी । उलथे आवडीचिये सरोभरी । चारुस्थळीं एकाहारी । एका अंगाची
१३९०	एका	॥अमृ.०१.००८॥	जया एका सत्तेचे बैसणें । दोघां एका प्रकाशाचें लेणें । जे अनादि एकपणें । नांदती दोघे
१३९१	एका	॥अमृ.०१.००८॥	जया एका सत्तेचे बैसणें । दोघां एका प्रकाशाचें लेणें । जे अनादि एकपणें । नांदती दोघे
१३९२	एका	॥अमृ.०७.१७८॥	एका एकु वेंचला । शून्यबिंदू शून्यें पुसिला । द्रष्टा दृश्याचा निमाला । तैसें होय
१३९३	एका	॥अमृ.०७.१८८॥	नाना एका ठाऊनि उठी । अन्यत्र नव्हे पैठी । हें गमें तैसिया दृष्टि । दिठी सूतां
१३९४	एका	॥अमृ.०७.२००॥	हे दोन्ही परस्परें । नांदती एका हारें । बांधोनि येरयेरें । नाहीं केलें
१३९५	एकांतु	॥अमृ.०९.०३५॥	झाला देवोचि भक्तु । ठावोचि जाला पंथु । होऊनि ठेला एकांतु । विश्वचि हें

॥ अनुभवामृतं येणं ॥  
अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची

१३९६	एकादा	॥अमृ.०६.०८०॥	साठीतिशें दिवसा । माजी एकादा होय ऐसा । जे सूर्यासीचि सूर्य जैसा । डोळां दावी
१३९७	एकार्थाचा	॥अमृ.०१.०४५॥	हे असो नामरूपांचा भेदशिरा । गिळित एकार्थाचा उजिरा । नमो तया शिव वोहरा । ज्ञानदेवो म्हणे
१३९८	एकासीचि	॥अमृ.०५.०६१॥	तैसें अनुभाव्य अनुभाविक । इही दोहीं अनुभूतिक । तें गेलिया कैचें एक । एकासीचि
१३९९	एकाहारी	॥अमृ.०१.००२॥	जो प्रियुचि प्राणेश्वरी । उलथे आवडीचिये सरोभरी । चारुस्थळीं एकाहारी । एका अंगाची
१४००	एकाहारू	॥अमृ.०७.०२६॥	स्वप्न आणि जागरू । आठवू आणि विसरू । इये युग्में एकाहारू । चालती जरी
१४०१	एकी	॥अमृ.०१.००५॥	कैसी स्वसुखाची आळुकी । जे दोनपण मिळोनि एकी । नेदितीच कौतुकी । एकपण फुटों
१४०२	एकी	॥अमृ.०७.०२५॥	अज्ञान तममेळणी । आत्मा प्रकाशाची खाणी । आतां दोहीं मिळणी । एकी कैसी
१४०३	एकी	॥अमृ.०७.१८३॥	दोन्ही विशेष गिळी । ना निर्विशेषातें उगळी । उघडी झांपी एकी डोळीं । वस्तुचि हें
१४०४	एकी	॥अमृ.०७.२८६॥	क्षीराब्धीं काळकूट । हें एकी परीचें विकट । परी काळकूटीं चोखट । सुधा कैचि
१४०५	एकीकाष्टा	॥अमृ.०७.२४४॥	तैसें दृश्य कां द्रष्टा । या दोन्ही दशा वांझटा । पाहतां एकीकाष्टा । स्फूर्तीमात्र तो
१४०६	एकीकडे	॥अमृ.०७.१२३॥	एवढेहि सांकडें । जेणें सारुनि एकीकडे । उघडलीं कवाडें । प्रकाशाचीं
१४०७	एकु	॥अमृ.०२.०६४॥	तैसा गुरुशिष्यमिसें । हाचि एकु उल्हासे । जन्ही कांहीं दिसे । दोनीपणें
१४०८	एकु	॥अमृ.०७.०९०॥	ना तरी चंद्र एकु असे । तो व्योमीं दुणावला दिसे । तरी डोळां तिमिर ऐसें । मानूं ये कीं
१४०९	एकु	॥अमृ.०७.१७८॥	एका एकु वेंचला । शून्यबिंदू शून्यें पुसिला । द्रष्टा दृश्याचा निमाला । तैसें होय
१४१०	एकु	॥अमृ.०९.०१४॥	हातापाशी स्पर्शु । डोळ्यापाशी रूपसु । जिभेपाशी मिठांशु । कोणी एकु
१४११	एके	॥अमृ.०२.०६२॥	कां सुवर्ण आणि लेणें । वसते एके सुवर्णें । वसते चंद्र चांदिणें । चंद्रीचि जेविं
१४१२	एके	॥अमृ.०७.०२८॥	नाना राती आणि दिवो । येती एके ठायीं राहों । तें आत्मा जिये जिवो । अज्ञानाचेनि
१४१३	एके	॥अमृ.०९.०५०॥	आतां भक्ति अभक्ति । जालें ताट एके पांती । कर्माकर्माचिया वाती । माल्हवूनिया
१४१४	एकें	॥अमृ.०५.००५॥	ऐसें एकें कापुरपणीं । तिन्हीं इये तिहीं ऊणी । इयापरी आटणी । सत्तादिकांची
१४१५	एकें	॥अमृ.०६.००३॥	वडिला अव्यक्ताचिया वंशा । उद्योतकारू सूर्य जैसा । येणें एकें गुणें आकाशा । अंबरत्व
१४१६	एकें	॥अमृ.०६.००८॥	जीव देहें बांधला । तो बोलें एकें सुटला । आत्मा बोलें भेटला । आपणया

॥ अनुभवामृतं येणं ॥

अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची

१४१७	एकें	॥अमृ.०६.०७९॥	चराचरां पाणी पाजणी । करुं येईल एकें क्षणीं । परी पाणियासी पाणी । पाजों ये काई
१४१८	एकें	॥अमृ.०७.१६५॥	यालागी एकें चिट्ठें । देखिजे कां आरोपें । आपणया आपणपें । काय काज
१४१९	एकें	॥अमृ.०९.०६५॥	शिव शिवा समर्था स्वामी । एवढीये आनंदभूमी । घेपे दीजे एकें आम्ही । ऐसं केलें
१४२०	एकेचि	॥अमृ.०७.१९१॥	कीं अवघांचि करणीं । विषयांचीं घेणीं । करितां एकेचि क्षणीं । जें कीं आहे
१४२१	एकैक	॥अमृ.०६.०११॥	सहाय आत्मविद्येचें । करावया आपण वेंचे । गोमटे काय शब्दाचें । एकैक वाणूं
१४२२	एकोत्तरावा	॥अमृ.०७.१४०॥	सहस्रवरी बाहिया । आहाती सहस्रार्जुनराया । तरी तो काय तिया । एकोत्तरावा
१४२३	एकोपजीवीं	॥अमृ.०१.०१०॥	जेणें देवें संपूर्ण देवी । जियेविण कांहीं ना तो गोसावी । किंबहुना एकोपजीवीं । एकएकांचीं

४५८५	दृश्य	॥अमृ.०७.०८७॥	तरी तें आपणया पुढें । दृश्य पघळे एवढें । आपण करी फुडें । द्रष्टेपणे
४५८६	दृश्य	॥अमृ.०७.०९४॥	म्हणोनि वस्तुमात्रें चोखें । दृश्य जरी एवढें फांके । तेव्हां अज्ञान आथी सुखें । म्हणों ये कीं
४५८७	दृश्य	॥अमृ.०७.१३२॥	तें दृश्य मोटकें देखे । आपण स्वयें द्रष्टवें तोखे । तेचि दिठीचेनि मुखें । माजी दाटे
४५८८	दृश्य	॥अमृ.०७.१४५॥	तैसें हें दृश्य देखो । कीं बहु होवोनि फांको । परी भेदाचा नव्हे विखो । तेंचि म्हणवूनि
४५८९	दृश्य	॥अमृ.०७.१५४॥	तैसें दृश्य जिणतां द्रष्टें । पडिले जैताचिये कुटे । तया नांव वावटे । आपणपेयां
४५९०	दृश्य	॥अमृ.०७.१७४॥	द्रष्टा दृश्य ऐसें । दोनी अळुमाळ दिसे । तेंहि परस्परानुप्रवेशें । कांहीं ना कीं
४५९१	दृश्य	॥अमृ.०७.१७५॥	तेथ दृश्य द्रष्टा भरे । द्रष्टेपण दृष्ट्यां शिरे । मा दोन्ही न होऊनि उरे । दोहींचें साच
४५९२	दृश्य	॥अमृ.०७.१८०॥	तैसें रुसता दृष्टी । द्रष्टा दृश्य भेटी । येती तेथें मिठी । दोहींची पडे
४५९३	दृश्य	॥अमृ.०७.२०३॥	दिसत्यानें दृश्य भासे । म्हणावेना देखिलें ऐसें । तरी दृश्यास्तव दिसे । ऐसें नाहीं
४५९४	दृश्य	॥अमृ.०७.२०४॥	दृश्य कीर दृष्टीसी दिसे । परी साच कीं द्रष्टा असे । आतां नाहीं तें कैसें । देखिलें होय
४५९५	दृश्य	॥अमृ.०७.२१२॥	तैसें दृश्य करूनियां । तें द्रष्ट्यातें द्रष्ट्या । दाऊनि धाडिलें वायां । दाविलेपणहि
४५९६	दृश्य	॥अमृ.०७.२१३॥	जें दृश्य द्रष्टाचि आहे । मा दावणें कां साहे । न दाविजे तरी नोहे । तया तो काई
४५९७	दृश्य	॥अमृ.०७.२२०॥	तैसें द्रष्टा दृश्या दोहो । साच कीं देखता ठावो । म्हणोनि दृश्य तें वावो । देखिलें जरी

॥ अनुभवामृतं येणं ॥  
अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची

४५९८	दृश्य	॥अमृ.०७.२४४॥	तैसें दृश्य कां द्रष्टा । या दोन्ही दशा वांझटा । पाहतां एकीकाष्टा । स्फूर्तीमात्र तो
४५९९	दृश्य	॥अमृ.१०.०१०॥	जनातें जनें देखता । द्रष्टेचि दृश्य तत्त्वतां । कोणही न होनि आयिता । सिद्धांतु हा
४६००	दृश्यद्रष्टाभावा	॥अमृ.०७.१७६॥	मग भलतेथे भलतेव्हां । माझारीं लें दृश्यद्रष्टाभावा । आटणी करीत खेवा । येती दोन्ही
४६०१	दृश्यपण	॥अमृ.०७.१२१॥	आपुलेंचि दृश्यपण । उमसूं न लाहे आपण । द्रष्टृत्वा कीरू आण । पडली असतां
४६०२	दृश्यपणें	॥अमृ.०७.१३१॥	एवं ज्ञानाज्ञानमिठी मिठी । तेंहि फांकतसे दिठी । दृश्यपणें ये भेटी । आपणिया
४६०३	दृश्यपणें	॥अमृ.०७.१५७॥	जें अनादिच दृश्यपणें । अनादिच देखणें । तें आतां काई कोणें । रचूं जावें
४६०४	दृश्यपणें	॥अमृ.०७.२४०॥	आतां दृश्यपणें दिसो । कां द्रष्टा होऊनि असो । परी हा वांचूनि अतिसो । नाहीं येथें
४६०५	दृश्यही	॥अमृ.०७.२३३॥	आणि निमित्त जें बोलावें । तें येणें दिसोनि दावावें । देखिलें तरी स्वभावें । दृश्यही हा
४६०६	दृश्या	॥अमृ.०७.०८९॥	न दिसे जरी अज्ञान । तरी आहे हें नव्हे आन । यया दृश्या अनुमान । प्रमाण जालें
४६०७	दृश्या	॥अमृ.०७.२१८॥	दोरा सर्पाभासा । साचपणें दोरु कां जैसा । द्रष्टा दृश्या तैसा । द्रष्टा साचु
४६०८	दृश्या	॥अमृ.०७.२२०॥	तैसें द्रष्टा दृश्या दोहो । साच कीं देखता ठावो । म्हणोनि दृश्य तें वावो । देखिलें जरी
४६०९	दृश्याचा	॥अमृ.०७.१७८॥	एका एकु वेंचला । शून्यबिंदू शून्यें पुसिला । द्रष्टा दृश्याचा निमाला । तैसें होय
४६१०	दृश्याचिये	॥अमृ.०७.१०६॥	जो निमालीहि नीद देखे । तो सर्वज्ञ एवढा काय चुके । परी दृश्याचिये न ठके । सोयी जो
४६११	दृश्याचिये	॥अमृ.०७.१२४॥	दृश्याचिये सृष्टी । दिठीवरी दिठी । उठलिया तळवटीं । चिन्मात्रचि
४६१२	दृश्याची	॥अमृ.०७.१२६॥	क्षणें क्षणीं नित्य नवी । दृश्याची चोख मदवी । दिठीकरवी वेढवी । उदार जे
४६१३	दृश्याचें	॥अमृ.०२.००९॥	जयाचेनि अनवसरें । द्रष्टा लें दृश्याचें मोहिरें । जो भेटतखेवो सरे । बहुरूपचि हें
४६१४	दृश्याचें	॥अमृ.०७.१४३॥	तैसें दृश्याचें डाखळे । नाना दृष्टीचें उमाळे । उठती लेखा वेगळे । द्रष्टृत्वेंचि
४६१५	दृश्याच्या	॥अमृ.०७.१८५॥	द्रष्टा दृश्याच्या ग्रासीं । मध्ये लेखु विकाशी । योगभूमिका ऐसीं । आंगीं वाजे
४६१६	दृश्यास्तव	॥अमृ.०७.०९२॥	तरी भरवंसेनि मुळें । पाणी घेती हें न टळे । तैसें अज्ञान कळे । दृश्यास्तव
४६१७	दृश्यास्तव	॥अमृ.०७.२०३॥	दिसत्यानें दृश्य भासे । म्हणावेना देखिलें ऐसें । तरी दृश्यास्तव दिसे । ऐसें नाहीं
४६१८	दृष्टीं	॥अमृ.०७.१७५॥	तेथ दृश्य द्रष्टा भरे । द्रष्टेपण दृष्टीं शिरे । मा दोन्ही न होऊनि उरे । दोहींचें साच

॥ अनुभवामृतं येणं ॥  
अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची

४८२८	द्रष्ट्वे	॥अमृ.०७.१८४॥	पातयाते पातें मिलें । तें द्रष्ट्वे सेंघ पघळे । तिये उन्मळितां मावळे । नवलावो हा
४८२९	द्रष्टयातें	॥अमृ.०७.२१२॥	तैसें दृश्य करूनियां । तें द्रष्टयातें द्रष्ट्या । दाऊनि धाडिलें वायां । दाविलेपणहि
४८३०	द्रष्टा	॥अमृ.०२.००९॥	जयाचेनि अनवसरें । द्रष्टा लें दृश्याचें मोहिरे । जो भेटतखेवो सरे । बहुरूपचि हें
४८३१	द्रष्टा	॥अमृ.०५.०२५॥	तैसें सच्चिदानंद चोखटा । दाऊनि द्रष्ट्या द्रष्टा । तिन्हीं पदें लागती वाटा । मौनाचिया
४८३२	द्रष्टा	॥अमृ.०७.१७४॥	द्रष्टा दृश्य ऐसें । दोनी अळुमाळ दिसे । तेंहि परस्परानुप्रवेशें । कांहीं ना कीं
४८३३	द्रष्टा	॥अमृ.०७.१७५॥	तेथ दृश्य द्रष्टा भरे । द्रष्टेपण दृश्यां शिरे । मा दोन्ही न होऊनि उरे । दोहींचें साच
४८३४	द्रष्टा	॥अमृ.०७.१७८॥	एका एकु वेंचला । शून्यबिंदू शून्यें पुसिला । द्रष्टा दृश्याचा निमाला । तैसें होय
४८३५	द्रष्टा	॥अमृ.०७.१८०॥	तैसें रुसता दृष्टी । द्रष्टा दृश्य भेटी । येती तेथें मिठी । दोहींची पडे
४८३६	द्रष्टा	॥अमृ.०७.१८५॥	द्रष्टा दृश्याच्या ग्रासीं । मध्ये लेखु विकाशी । योगभूमिका ऐसीं । आंगीं वाजे
४८३७	द्रष्टा	॥अमृ.०७.२०४॥	दृश्य कीर दृष्टीसी दिसे । परी साच कीं द्रष्टा असे । आतां नाहीं तें कैसें । देखिलें होय
४८३८	द्रष्टा	॥अमृ.०७.२१६॥	म्हणोनि आपणापें द्रष्टा । न करितां असे पैठा । आतां जालाचि दिठा । कां करावा
४८३९	द्रष्टा	॥अमृ.०७.२१८॥	दोरा सर्पाभासा । साचपणें दोरु कां जैसा । द्रष्टा दृश्या तैसा । द्रष्टा साचु
४८४०	द्रष्टा	॥अमृ.०७.२१८॥	दोरा सर्पाभासा । साचपणें दोरु कां जैसा । द्रष्टा दृश्या तैसा । द्रष्टा साचु
४८४१	द्रष्टा	॥अमृ.०७.२२०॥	तैसें द्रष्टा दृश्या दोहो । साच कीं देखता ठावो । म्हणोनि दृश्य तें वावो । देखिलें जरी
४८४२	द्रष्टा	॥अमृ.०७.२४०॥	आतां दृश्यपणें दिसो । कां द्रष्टा होऊनि असो । परी हा वांचूनि अतिसो । नाहीं येथें
४८४३	द्रष्टा	॥अमृ.०७.२४४॥	तैसें दृश्य कां द्रष्टा । या दोन्ही दशा वांझटा । पाहतां एकीकाष्ठा । स्फूर्तीमात्र तो
४८४४	द्रष्टाचि	॥अमृ.०७.२१३॥	जें दृश्य द्रष्टाचि आहे । मा दावणें कां साहे । न दाविजे तरी नोहे । तथा तो काई
४८४५	द्रष्टृत्वा	॥अमृ.०७.१२१॥	आपुलेंचि दृश्यपण । उमसूं न लाहे आपण । द्रष्टृत्वा कीरू आण । पडली असतां
४८४६	द्रष्टृत्वाचिया	॥अमृ.०१.०३३॥	जियेतें पहावयाचिया लोभा । चढे द्रष्टृत्वाचिया क्षोभा । जियेतें न देखतुचि उभा । आंगचि सांडी
४८४७	द्रष्टृत्वे	॥अमृ.०७.१३२॥	तें दृश्य मोटकें देखे । आपण स्वयें द्रष्टृत्वे तोखे । तेचि दिठीचेनि मुखें । माजी दाटे

॥ अनुभवामृतं येणं ॥

अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची

४८४८	द्रष्ट्वेचि	॥अमृ.०७.१४३॥	तैसें दृश्याचें डाखळे । नाना दृष्टीचें उमाळे । उठती लेखा वेगळे । द्रष्ट्वेचि
४८४९	द्रष्टें	॥अमृ.०७.१५४॥	तैसें दृश्य जिणतां द्रष्टें । पडिले जैताचिये कुटे । तया नांव वावटे । आपणपेयां
४८५०	द्रष्टेचि	॥अमृ.१०.०१०॥	जनातें जनें देखता । द्रष्टेचि दृश्य तत्त्वतां । कोणही न होनि आयिता । सिद्धांतु हा
४८५१	द्रष्टेपण	॥अमृ.०७.१७५॥	तेथ दृश्य द्रष्टा भरे । द्रष्टेपण दृष्टीं शिरे । मा दोन्ही न होऊनि उरे । दोहींचें साच
४८५२	द्रष्टेपणे	॥अमृ.०७.०८७॥	तरी तें आपणया पुढें । दृश्य पघळे एवढें । आपण करी फुडें । द्रष्टेपणे
४८५३	द्रष्ट्या	॥अमृ.०५.०२५॥	तैसें सच्चिदानंद चोखटा । दाऊनि द्रष्ट्या द्रष्टा । तिन्हीं पदें लागती वाटा । मौनाचिया
४८५४	द्रष्ट्याचिया	॥अमृ.०२.००५॥	कैवल्यकनकाचिया दाना । जो न कडसी थोरसाना । द्रष्ट्याचिया दर्शना । पाढाऊ जो
४८५५	द्रष्ट्या	॥अमृ.०५.०२०॥	ऐसेनि इयें प्रसिद्धें । चालली सच्चिदानंदपदें । मग द्रष्ट्या स्वसंवादें । भेटती जेव्हां
४८५६	द्रष्ट्या	॥अमृ.०७.२१२॥	तैसें दृश्य करूनियां । तें द्रष्ट्यातें द्रष्ट्या । दाऊनि धाडिलें वायां । दाविलेपणहि

६०४७	पाहण्या	॥अमृ.०७.२०१॥	पाहण्या पाहणें आहे । तरी न पाहणें हेंचि नव्हे । म्हणोनि याचि सोये । नेणती दोन्ही
६०४८	पाहणें	॥अमृ.०५.०४३॥	नाना न रंधिता रससोये । ते गोडी कैसी पां आहे । हें पाहणें तैसें नोहें । आणिका जोगी
६०४९	पाहणें	॥अमृ.०७.१९७॥	तैसें पाहणें न पाहणें । पाहणेंपणेंचि हों नेणें । आणि दोन्ही हें येणें । स्वयेंचि असिजे
६०५०	पाहणें	॥अमृ.०७.१९७॥	तैसें पाहणें न पाहणें । पाहणेंपणेंचि हों नेणें । आणि दोन्ही हें येणें । स्वयेंचि असिजे
६०५१	पाहणें	॥अमृ.०७.१९८॥	जें पाहणेंचि म्हणूनिया । पाहणें नव्हे आपणया । तें न पाहणें आपसया । हाचि आहे
६०५२	पाहणें	॥अमृ.०७.१९८॥	जें पाहणेंचि म्हणूनिया । पाहणें नव्हे आपणया । तें न पाहणें आपसया । हाचि आहे
६०५३	पाहणें	॥अमृ.०७.१९९॥	आणि न पाहणें मा कैसें । आपणपें पाहों बैसे । तरी पाहणें हें ऐसें । हाचि पुढती
६०५४	पाहणें	॥अमृ.०७.२०१॥	पाहण्या पाहणें आहे । तरी न पाहणें हेंचि नव्हे । म्हणोनि याचि सोये । नेणती दोन्ही
६०५५	पाहणें	॥अमृ.०७.२०१॥	पाहण्या पाहणें आहे । तरी न पाहणें हेंचि नव्हे । म्हणोनि याचि सोये । नेणती दोन्ही
६०५६	पाहणें	॥अमृ.०७.२०२॥	एवं पाहणें न पाहणें । चोरोनियां असणें । ना पाहे तरी कोणें । काय पाहिलें
६०५७	पाहणें	॥अमृ.०७.२०२॥	एवं पाहणें न पाहणें । चोरोनियां असणें । ना पाहे तरी कोणें । काय पाहिलें

॥ अनुभवामृतं येणं ॥

अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची

६०५८	पाहणें	॥अमृ.०७.२५३॥	म्हणोनि ययातें येणें । ये परीचें पाहणें । पहातां कांहीं कोणें । पाहिलें नाहीं
६०५९	पाहणें	॥अमृ.०७.२५६॥	न पाहतां आरसा असो पाहे । तरी तेंचि पाहणें होये । आणि पाहणेन तरी तें जाये । न पाहणें पाहणें
६०६०	पाहणें	॥अमृ.०७.२५६॥	न पाहतां आरसा असो पाहे । तरी तेंचि पाहणें होये । आणि पाहणेन तरी तें जाये । न पाहणें पाहणें
६०६१	पाहणें	॥अमृ.०७.२५६॥	न पाहतां आरसा असो पाहे । तरी तेंचि पाहणें होये । आणि पाहणेन तरी तें जाये । न पाहणें पाहणें
६०६२	पाहणेंचि	॥अमृ.०७.०७६॥	तेविं पाहावया अज्ञान ऐसें । हें आंगीं पिसें कायसें । न पाहतां आपैसें । न पाहणेंचि कीं
६०६३	पाहणेंचि	॥अमृ.०७.१९८॥	जें पाहणेंचि म्हणूनिया । पाहणें नव्हें आपणया । तें न पाहणें आपसया । हाचि आहे
६०६४	पाहणेंचि	॥अमृ.०७.२५१॥	हा येणें पाहिला ऐसा । कांहीं न पाहिला जैसा । आणि न पाहताही आपैसा । पाहणेंचि हा
६०६५	पाहणेंनसीं	॥अमृ.०१.०४९॥	तेविं न्याहाळितां ययातें । गेले पाहणेंनसीं पाहाते । पुढतीं घरींते वरींते । वंदिलीं तिये
६०६६	पाहणेचि	॥अमृ.०२.०१३॥	एकपण नव्हें सुखास । म्हणुनी गुरुशिष्याचे करुनि मिस । पाहणेचि आपुली वास । पाहतचि आहे
६०६७	पाहणेन	॥अमृ.०७.२५६॥	न पाहतां आरसा असो पाहे । तरी तेंचि पाहणें होये । आणि पाहणेन तरी तें जाये । न पाहणें पाहणें
६०६८	पाहतचि	॥अमृ.०२.०१३॥	एकपण नव्हें सुखास । म्हणुनी गुरुशिष्याचे करुनि मिस । पाहणेचि आपुली वास । पाहतचि आहे
६०६९	पाहतां	॥अमृ.०५.०३८॥	आरसा न पाहतां मुख । स्वयें सन्मुख ना विन्मुख । तेविं नसोनि सुखासुख । सुखचि जें
६०७०	पाहतां	॥अमृ.०६.०६१॥	माप मापणें श्लाघे । जंव आकाश मवूं न रिघे । तम पाहतां वाऊगे । दीपाचें जन्म
६०७१	पाहतां	॥अमृ.०६.०६५॥	दिठी पाहतां काय न पाहवे । परी निदेतें तंव न देखवे । चेतावे न संभवें । म्हणोनिया
६०७२	पाहतां	॥अमृ.०७.०७६॥	तेविं पाहावया अज्ञान ऐसें । हें आंगीं पिसें कायसें । न पाहतां आपैसें । न पाहणेंचि कीं
६०७३	पाहतां	॥अमृ.०७.२४४॥	तैसें दृश्य कां द्रष्टा । या दोन्ही दशा वांझटा । पाहतां एकींकाष्टा । स्फूर्तीमात्र तो
६०७४	पाहतां	॥अमृ.०७.२४६॥	पुढें फरके ना दिसतें । ना मार्गें डोकावी देखतें । पाहतां येणें ययातें । स्फुरद्रूपचि
६०७५	पाहतां	॥अमृ.०७.२५६॥	न पाहतां आरसा असो पाहे । तरी तेंचि पाहणें होये । आणि पाहणेन तरी तें जाये । न पाहणें पाहणें
६०७६	पाहताही	॥अमृ.०७.२५१॥	हा येणें पाहिला ऐसा । कांहीं न पाहिला जैसा । आणि न पाहताही आपैसा । पाहणेंचि हा
६०७७	पाहतें	॥अमृ.०६.००२॥	पाहतें आरसा पाहे । येथें कांहींचि नवल नव्हें । परी दर्पणें येणें होये । न पाहतें पाहतें
६०७८	पाहतें	॥अमृ.०६.००२॥	पाहतें आरसा पाहे । येथें कांहींचि नवल नव्हें । परी दर्पणें येणें होये । न पाहतें पाहतें

॥ अनुभवामृतं येणं ॥

अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची

६०७९	पाहते	॥अमृ.०६.००२॥	पाहते आरसा पाहे । येथें कांहींच नवल नव्हें । परी दर्पणें येणें होये । न पाहते पाहते
६०८०	पाहवे	॥अमृ.०६.०६५॥	दिठी पाहतां काय न पाहवे । परी निदेतें तंव न देखवे । चेतावे न संभवें । म्हणोनिया
६०८१	पाहा	॥अमृ.०२.०६६॥	पाहा पां निरंजनीं निदैंला । तो निर्विवादु एकला । परि चेता चवविता झाला । दोन्ही तोचि
६०८२	पाहाणाचि	॥अमृ.०६.०७०॥	नाना न निफजतेनि अत्रें । जेवणें तेंचि लंघनें । निमालेनि नयनें । पाहाणाचि अंधु
६०८३	पाहाणें	॥अमृ.०७.१९९॥	आणि न पाहाणें मा कैसें । आपणपें पाहों बैसे । तरी पाहणें हें ऐसें । हाचि पुढती
६०८४	पाहाते	॥अमृ.०१.०४९॥	तेविं न्याहाळितां ययातें । गेले पाहणेंनसीं पाहाते । पुढती घरौते वरौते । वंदिलीं तिये
६०८५	पाहावया	॥अमृ.०६.०२९॥	नातरी पाहावया दिवसु । वातीचा कीजे सोसु । तेवढाही उद्वसु । उद्यमु पडे
६०८६	पाहावया	॥अमृ.०७.०७६॥	तेविं पाहावया अज्ञान ऐसें । हें आंगीं पिसें कायसें । न पाहतां आपैसें । न पाहणेंचि कीं
६०८७	पाहिजे	॥अमृ.०८.००९॥	तेथें समोर होवावया । अज्ञानाचा पाडु कासया । केऊते मेलिया माया । होऊं पाहिजे
६०८८	पाहिला	॥अमृ.०७.२५१॥	हा येणें पाहिला ऐसा । कांहीं न पाहिला जैसा । आणि न पाहताही आपैसा । पाहणेंचि हा
६०८९	पाहिला	॥अमृ.०७.२५१॥	हा येणें पाहिला ऐसा । कांहीं न पाहिला जैसा । आणि न पाहताही आपैसा । पाहणेंचि हा
६०९०	पाहिलें	॥अमृ.०७.२०२॥	एवं पाहणें न पाहणें । चोरोनियां असणें । ना पाहे तरी कोणें । काय पाहिलें
६०९१	पाहिलें	॥अमृ.०७.२५३॥	म्हणोनि ययातें येणें । ये परीचें पाहणें । पहातां कांहीं कोणें । पाहिलें नाहीं
६०९२	पाहुणेरु	॥अमृ.०२.०५८॥	कां पूर्णतें तरी आधारु । सिंधू जैसा दुर्भरु । तैसा विरुद्धा पाहुणेरु । जयाच्या घरीं
६०९३	पाहे	॥अमृ.०१.०५५॥	पाहे पां भास्य भासकता । आपुलां ठायीं दावितां । एकपण काय सविता । मोडतसे
६०९४	पाहे	॥अमृ.०६.००२॥	पाहते आरसा पाहे । येथें कांहींच नवल नव्हें । परी दर्पणें येणें होये । न पाहते पाहते
६०९५	पाहे	॥अमृ.०६.०८३॥	दिठी दिठीतें रिघों पाहे । रुचि रुचीतें चाखूं सूये । कीं चेतया चेतवुं ये । हें नाहींच कीं
६०९६	पाहे	॥अमृ.०६.०८९॥	आरसा आपुलिये । आंगीं आपणा पाहे । तरी जाणणें जाणों लाहे । आपणयातें
६०९७	पाहे	॥अमृ.०७.१०८॥	सूर्यो कोणा न पाहे । परी आत्मा दाविला आहे । गगनें व्यापिता ठाये । ऐशी वस्तु
६०९८	पाहे	॥अमृ.०७.११७॥	कां मस्तकांत निर्धारिली । जो छाया उडों पाहे आपुली । तयाचि फांकावली । बुद्धि जैसी
६०९९	पाहे	॥अमृ.०७.१२५॥	दर्शन ऋद्धि बहुवसा । चिच्छेषु मातला ऐसा । जें शिळा न पाहे आरसा । वेद्यरत्नाचा



॥ अनुभवामृतं येणं ॥

अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची

६१००	पाहे	॥अमृ.०७.१५५॥	सहजें अवघेंचि आहे । तरी कोण कोणा पाहे । तें न देखणेंचि नोहे । स्वरूपनिद्रा
६१०१	पाहे	॥अमृ.०७.२०२॥	एवं पाहणें न पाहणें । चोरोनियां असणें । ना पाहे तरी कोणें । काय पाहिलें
६१०२	पाहे	॥अमृ.०७.२१४॥	आरसा पां न पाहे । तरी मुखचि वायां जाये । तेणेंविण आहे । आपणपें कीं
६१०३	पाहे	॥अमृ.०७.२५६॥	न पाहतां आरसा असो पाहे । तरी तेंचि पाहणें होये । आणि पाहणेन तरी तें जाये । न पाहणें पाहणें
६१०४	पाहे	॥अमृ.०७.२७३॥	जेणें ज्ञान सज्ञान होये । दृड्मात्र दृष्टीतें विये । प्रकाशाचा दिवो पाहे । प्रकाशासी
६१०५	पाहे	॥अमृ.०७.२८२॥	ऐसें जगज्ञान जें आहे । तें अज्ञान म्हणे मी वियें । येणें अनुमानें हो पाहे । आशी ऐसें
६१०६	पाहे	॥अमृ.०८.०१५॥	कां पाठी लाविला होये । तो दीपुचि वायां जाये । दिठी आंधारे पाहे । तें तेचि वृथा
६१०७	पाहे	॥अमृ.०९.०४३॥	पाहे पां अवघेया । रुखा रुखचि यया । परी दुसरा नाहीं तया । विस्तारू जेविं
६१०८	पाहों	॥अमृ.०७.१९२॥	तया सारिखा ठावो । हा निकराचा आत्मभावो । येणें कां पाहों । न पाहों लाभे
६१०९	पाहों	॥अमृ.०७.१९२॥	तया सारिखा ठावो । हा निकराचा आत्मभावो । येणें कां पाहों । न पाहों लाभे
६११०	पाहों	॥अमृ.०७.१९३॥	काय आपुलिये भूमिकें । आरिसा आपुलिये निकें । पाहों न पाहों शके । हें कें आहे
६१११	पाहों	॥अमृ.०७.१९३॥	काय आपुलिये भूमिकें । आरिसा आपुलिये निकें । पाहों न पाहों शके । हें कें आहे
६११२	पाहों	॥अमृ.०७.१९९॥	आणि न पाहणें मा कैसें । आपणपें पाहों बैसे । तरी पाहणें हें ऐसें । हाचि पुढती
६११३	पाहों	॥अमृ.०७.२३८॥	हो कां घ्राणानुमेयो । येऊं कां हातीं घेवों । लाभो कां दिठी पाहों । भलतैसें
६११४	पाहों	॥अमृ.०७.२९३॥	म्हणोनि अज्ञान सद्भावो । कोणेपरी न लाहो । अज्ञान कीर वावो । पाहों ठेलियाहि
६११५	पाहों	॥अमृ.०८.००२॥	परी आम्हां आम्ही आहों । तें कैसें पाहों जावो । तंव काय कीजे ठावो । लाजिजे ऐसा

७७२६	वस्तु	॥अमृ.०५.०१८॥	एवं वस्तूसीं जाणों जातां । जाणणेंचि वस्तु तत्त्वतां । मग जाणणें आणि जाणता । कैचा उरे
७७२७	वस्तु	॥अमृ.०५.०६७॥	आणि पुढिला कां आपणापें । वस्तु विसराचेनि हातें हारपें । मग शब्देंचि घेये । आठवूनियां
७७२८	वस्तु	॥अमृ.०६.००१॥	बापु उपेगी वस्तु शब्दु । स्मरणदानीं प्रसिद्धु । अमूर्ताचा विशदु । आरसा नव्हें
७७२९	वस्तु	॥अमृ.०६.००६॥	हा अविद्येचिया अंगीं पडे । तें नाथिलें ऐसें रूढें । न लाहिजें तीन कवडे । साचा वस्तु

॥ अनुभवामृतं येणं ॥  
अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची

७७३०	वस्तु	॥अमृ.०६.०१४॥	आठवें कां विसरे । विषो होऊनि अवतरे । तरी वस्तूसी वस्तु दुसरें । असेना कीं
७७३१	वस्तु	॥अमृ.०६.०१७॥	सूर्यो रात्री पां नेणें । मा दिवो काय जाणे । तेविं स्मरणास्मरणें । विण आपण वस्तु
७७३२	वस्तु	॥अमृ.०६.०७१॥	कैसेनही वस्तु नसे । तेथें जें शब्दाचा अर्थ हों बैसे । तें निरर्थकपणें नासें । शब्दही थिता
७७३३	वस्तु	॥अमृ.०७.०१४॥	आणि जाणती वस्तु एक । तें येणें अज्ञानें किजे मूर्ख । तें अज्ञान हें लेख । कवण धरी
७७३४	वस्तु	॥अमृ.०७.०८६॥	आपणया ना आणिकातें । देखोनि होय देखतें । वस्तु ऐसिया पुरतें । नव्हेचि आंगें
७७३५	वस्तु	॥अमृ.०७.०९६॥	अगा चंद्रापासूनि उजळु । जेणें राविली वस्तु धवळु । तयातें काजळु । म्हणपतु असे
७७३६	वस्तु	॥अमृ.०७.१०८॥	सूर्यो कोणा न पाहे । परी आत्मा दाविला आहे । गगनें व्यापिता ठाये । ऐशी वस्तु
७७३७	वस्तु	॥अमृ.०७.११०॥	बुद्धि बोद्ध्या सोके । तें एवढी वस्तु चुके । मना संकल्प निकें । याहीहुनि
७७३८	वस्तु	॥अमृ.०७.१३५॥	पाणी कल्लोळाचेनि मिषें । आपणपें वेल्हावे जैसें । वस्तु वस्तुत्वे खेळों ये तैसें । सुखें लाहे
७७३९	वस्तु	॥अमृ.०७.१६२॥	किंबहुना ऐसें । वस्तु भलतिये दशें । देखतचि असे । आपणपयातें
७७४०	वस्तुचि	॥अमृ.०७.१८३॥	दोन्ही विशेष गिली । ना निर्विशेषातें उगळी । उघडी झांपी एकी डोळीं । वस्तुचि हें
७७४१	वस्तुचि	॥अमृ.०७.२९१॥	या लागीं वस्तुप्रभा । वस्तुचि पावे शोभा । जातसे लाभा । वस्तूचिया
७७४२	वस्तुत्वे	॥अमृ.०७.१३५॥	पाणी कल्लोळाचेनि मिषें । आपणपें वेल्हावे जैसें । वस्तु वस्तुत्वे खेळों ये तैसें । सुखें लाहे
७७४३	वस्तुप्रभा	॥अमृ.०७.२८९॥	प्रकाश तो प्रकाश कीं । यासी न वंचे घेई चुकी । म्हणोनि जग असकी । वस्तुप्रभा
७७४४	वस्तुप्रभा	॥अमृ.०७.२९१॥	या लागीं वस्तुप्रभा । वस्तुचि पावे शोभा । जातसे लाभा । वस्तूचिया
७७४५	वस्तुमात्रें	॥अमृ.०७.०९४॥	म्हणोनि वस्तुमात्रें चोखें । दृश्य जरी एवढें फांके । तेव्हां अज्ञान आथी सुखें । म्हणों ये कीं
७७४६	वस्तुवाचक	॥अमृ.०५.०१९॥	म्हणोनि सच्चित्सुख । हे बोल वस्तुवाचक । नव्हती हें शेष । विचाराचें
७७४७	वस्तू	॥अमृ.०६.०९४॥	कोणाही प्रमाणाचेनि हातें । वस्तू घे ना नेघे आपणयातें । जें स्वयें आयिते । घेणें ना न घेणे
७७४८	वस्तू	॥अमृ.०७.०७१॥	तैसें अज्ञान आपुली वेळ । भोगी हेंचि टवाळ । आतां तरी केवळ । वस्तू होऊनि असे
७७४९	वस्तू	॥अमृ.०७.१२०॥	जयाचेनि बळें । अचक्षुपण आंधळें । फिटोनि वस्तू मिळे । देखणी दशा
७७५०	वस्तू	॥अमृ.०७.२९२॥	वांचूनि वस्तू यया । आपणपें प्रकाशावया । अज्ञान हेतु वायां । अवघेंचि

॥ अनुभवामृतं येणं ॥  
अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची

७७५१	वस्तूचा	॥अमृ.०७.११८॥	तैसें टणकोनि सर्वथा । हें तें ऐशी वेवस्था । करी तो चुके हातां । वस्तूचा जिये
७७५२	वस्तूचिया	॥अमृ.०७.२९१॥	या लागीं वस्तुप्रभा । वस्तुचि पावे शोभा । जातसे लाभा । वस्तूचिया
७७५३	वस्तूची	॥अमृ.०७.०२७॥	शीता तापा एकवट । वाहे वस्तूची वाट । कां तमें बांधिजे मोट । सूर्यरश्मींची
७७५४	वस्तूच्या	॥अमृ.०५.०१७॥	प्रमेयपरिच्छेदें । प्रमाणत्व नांदे । तीं काय स्वतःसिद्धे । वस्तूच्या ठायीं
७७५५	वस्तूशीं	॥अमृ.०४.०२७॥	शून्यसिद्धान्तबोधु । कवणें सत्ता होय सिद्धु । नसता हा अपवादु । वस्तूशीं जो
७७५६	वस्तूसी	॥अमृ.०६.०१४॥	आठवें कां विसरे । विषो होऊनि अवतरे । तरी वस्तूसी वस्तु दुसरें । असेना कीं
७७५७	वस्तूसीं	॥अमृ.०५.०१८॥	एवं वस्तूसीं जाणों जातां । जाणणेंचि वस्तु तत्त्वतां । मग जाणणें आणि जाणता । कैचा उरे

८११०	शब्द	॥अमृ.०३.०१२॥	मोक्षुचि बंधु होये । तरी मोक्षा शब्द कां साहे । परी अज्ञाना घरीं त्राये । वाऊगी यांची
८१११	शब्द	॥अमृ.०६.००४॥	आपण तंव खपुष्प । परी फळ दे जगद्रूप । शब्द मवी तें अमुप । कोण आहे
८११२	शब्द	॥अमृ.०६.०५६॥	नाहीं तयाचेनि नाशें । शब्द नये प्रमाणदर्शें । आंधारीं आंधारा जैसें । नव्हे रूप
८११३	शब्द	॥अमृ.०६.०९५॥	म्हणोनि आत्मा आत्मलाभें । नांदवूनि शब्द शोभे । येईल ऐसा न लभे । उमसु घेवों
८११४	शब्द	॥अमृ.०७.०२३॥	तैसें आत्मा अज्ञान असिकें । असतां तो न मुके । तें अज्ञान शब्द लटिकें । आलेंचि कीं
८११५	शब्द	॥अमृ.०७.०४०॥	तियापरी उभयतां । अज्ञान शब्द गेला वृथा । हा तर्कावांचून हातां । स्वरूपें नये
८११६	शब्दही	॥अमृ.०६.०७१॥	कैसेनही वस्तु नसे । तेथें जें शब्दाचा अर्थ हों बैसें । तें निरर्थकपणें नासें । शब्दही थिता
८११७	शब्दा	॥अमृ.०६.०९६॥	एवं माध्यान्हीची दिवी । तम धाडि ना दिवो दावी । तैसीं उभयता पदवी । शब्दा झाली
८११८	शब्दांचा	॥अमृ.०२.०६१॥	म्हणोनि शिष्य आणि गुरुनाथु । या दोही शब्दांचा अर्थु । श्रीगुरुचि परी होतु । दोहों ठायीं
८११९	शब्दांचा	॥अमृ.०७.१४२॥	कोडीवरी शब्दांचा । मेळावा घरीं वाचेचा । मिनला तरी वाचा । मात्र कीं ते
८१२०	शब्दाचा	॥अमृ.०६.०७१॥	कैसेनही वस्तु नसे । तेथें जें शब्दाचा अर्थ हों बैसें । तें निरर्थकपणें नासें । शब्दही थिता
८१२१	शब्दाचा	॥अमृ.०६.१०३॥	या शब्दाचा निमाला । महाप्रळयो ओसरला । अभ्रासवें गेला । दुर्दिन जैसा
८१२२	शब्दाचा	॥अमृ.०७.११९॥	आतां सांगिजे तें केऊतें । शब्दाचा संसार नाही जेथें । दर्शना बीजें तेथें । राणीव आणी

॥ अनुभवामृतं येषं ॥  
अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची

८१२३	शब्दाची	॥अमृ.०२.०२८॥	जेथें शब्दाची लिही पुसे । तेणेंसी चावळों बैसे । दुजयाच्या रागीं रुसे । एकपणें जो
८१२४	शब्दाचें	॥अमृ.०६.०११॥	सहाय आत्मविद्येचें । करावया आपण वेंचे । गोमटे काय शब्दाचें । एकैक वाणूं
८१२५	शब्दाचें	॥अमृ.०६.०७२॥	आतां अविद्याचि नाहीं । हें कीर म्हणो काई । परी ते नाशितां कांहीं । नुरेचि शब्दाचें
८१२६	शब्दातें	॥अमृ.०५.०६८॥	येतुलियाहि परौतें । चांगावें नाहीं शब्दातें । जन्ही स्मारकेपणे कीर्तीतें । मिरवे हा जर्गी
८१२७	शब्दादि	॥अमृ.०९.०१६॥	म्हणोनि शब्दादि पदार्थ । श्रोत्रादिकांचे हात । घ्यावया जेथ । उजू होती
८१२८	शब्दार्थाची	॥अमृ.०७.२७५॥	अपूर्वा ज्ञानाक्षरी । वसतां ज्ञानाची थोरी । शब्दार्थाची उजरी । अपूर्व नव्हे कीं
८१२९	शब्दीं	॥अमृ.०२.०२७॥	आतां जो तो इहीं शब्दीं । के मेळवूं अनुमानाची मांदी । हा प्रमाणाही वो नेदी । कोणाही मा
८१३०	शब्दु	॥अमृ.०५.०१३॥	एवं सच्चिदानंदु । आत्मा हा ऐसा शब्दु । अन्य व्यावृत्ति सिद्धु । वाचक नव्हे
८१३१	शब्दु	॥अमृ.०६.००१॥	बापु उपेगी वस्तु शब्दु । स्मरणदांनीं प्रसिद्धु । अमूर्ताचा विशदु । आरसा नव्हे
८१३२	शब्दु	॥अमृ.०६.०१२॥	किंबहुना शब्दु । स्मरणदांनीं प्रसिद्धु । परी ययाहि संबंधु । नाहीं येथें
८१३३	शब्दु	॥अमृ.०६.०९३॥	तैसा आत्मा सच्चिदानंदु । आपणया आपण सिद्धु । आतां काय दे शब्दु । तयाचें तया
८१३४	शब्दें	॥अमृ.०६.०१९॥	आणिक एक शब्दें । काज कीरु भलें सिद्धें । परी धिवसा न बंधे । विचारु येथें
८१३५	शब्दें	॥अमृ.०६.०५५॥	अहो हें किती बोलावे । अविद्या रचिली अभावे । आतां काई नासावे । शब्दें येणें
८१३६	शब्दें	॥अमृ.०८.०१६॥	तैसें निपटुनि जें नेणजे । तें अज्ञान शब्दें बोलिजे । आतां सर्वही जेणें सुजे । ते अज्ञान कैसें
८१३७	शब्देंचि	॥अमृ.०५.०६७॥	आणि पुढिला कां आपणापें । वस्तु विसराचेनि हातें हारपें । मग शब्देंचि घेपे । आठवूनियां
८१३८	शब्देंचि	॥अमृ.०६.०१०॥	जे प्रवृत्ति आणि निवृत्ति । विरुद्धा इया हातु धरिती । मग शब्देंचि चालती । एकलेनि
८१३९	शब्दकैक	॥अमृ.०६.१०२॥	एवं शब्दकैक जीवनें । बापुडीं ज्ञानें अज्ञानें । साचपणें वनें । चित्रींचीं जैसीं

९१६६	ज्ञान	॥अमृ.०३.०१६॥	आणि ज्ञान बंधु ऐसें । शिवसूत्राचेनि मिसें । म्हणितलें असें । सदाशिवें
९१६७	ज्ञान	॥अमृ.०३.०२४॥	जें ज्ञान स्वयें बुडें । म्हणोनि भारी नावडें । ज्ञानें मोक्षु घडे । तें निमालेनि
९१६८	ज्ञान	॥अमृ.०४.००१॥	आतां अज्ञानाचेनि मारें । ज्ञान अभेदें वावरे । नीद साधूनि जागरें । नांदिजे जेविं

॥ अनुभवामृतं येणं ॥  
अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची

९१६९	ज्ञान	॥अमृ.०४.००३॥	ज्ञान जिया तिया परी । जगीं आत्म्यैक्य करी । तैं सुरिया खोचे सुरी । तैसैं जाहले
९१७०	ज्ञान	॥अमृ.०४.००६॥	अज्ञानाचा टेंका । नसतांहि ज्ञान अधिका । फांके जंव उफखा । आपुला पडे
९१७१	ज्ञान	॥अमृ.०४.०१०॥	तैसैं पिऊनि अज्ञान । तंववरी वाढे ज्ञान । जंव आपुले निधन । निःशेष साधे
९१७२	ज्ञान	॥अमृ.०४.०१४॥	तैसैं अज्ञान आटोनिया । ज्ञान येतें उवाया । ज्ञानाज्ञान गिळूनिया । ज्ञानचि होय
९१७३	ज्ञान	॥अमृ.०४.०२३॥	आणि ज्ञान ऐसी सोये । ज्ञानपणेंची जरी साहे । तरी अज्ञान हें नोहें । ज्ञानपणेचि
९१७४	ज्ञान	॥अमृ.०७.००६॥	आणि ज्ञान हें जें म्हणजे । ते अज्ञानचि पां दुजें । एक लपवून दाविजे । एक नव्हें
९१७५	ज्ञान	॥अमृ.०७.०१३॥	यालागीं जरी अज्ञान । करील आपुलें ज्ञान । हें म्हणतखेवो घेववी मौन । विरोधुचि
९१७६	ज्ञान	॥अमृ.०७.०१८॥	सोळा कळीं पूर्ण चंद्रमा । आणवून मेळवि आमा । तरी ज्ञान हें अज्ञान नामा । पात्र होईजे
९१७७	ज्ञान	॥अमृ.०७.१०१॥	तया नांव अज्ञान ऐसैं । तरी ज्ञान होआवें तें कैसैं । येहवीं कांहींच असे । आत्मा काई
९१७८	ज्ञान	॥अमृ.०७.२७३॥	जेणें ज्ञान सज्ञान होये । दृड्मात्र दृष्टीतें विये । प्रकाशाचा दिवो पाहे । प्रकाशासी
९१७९	ज्ञान	॥अमृ.०७.२७९॥	आणि अज्ञान म्हणणें । स्फुरतसैं अर्थपणें । आतां हेंचि ज्ञान कोणें । मानिजेना
९१८०	ज्ञान	॥अमृ.०७.२८७॥	ना ज्ञानीं अज्ञान झालें । तें होतांचि अज्ञान गेलें । पुढती ज्ञान एकलें । अज्ञान नाहीं
९१८१	ज्ञान	॥अमृ.०८.०१३॥	येहवीं तरी ज्ञान अज्ञानें । दोहींचीं अभिधानें । अर्थाचेनि आनानें । विप्लावलीं
९१८२	ज्ञान	॥अमृ.०८.०१७॥	ऐसैं ज्ञान अज्ञाना आलें । अज्ञान ज्ञानें गेलें । ये दोन्हीही वांझोले । दोन्ही झालीं
९१८३	ज्ञानचि	॥अमृ.०४.०१४॥	तैसैं अज्ञान आटोनिया । ज्ञान येतें उवाया । ज्ञानाज्ञान गिळूनिया । ज्ञानचि होय
९१८४	ज्ञानदेव	॥अमृ.१०.०१९॥	ज्ञानदेव म्हणे श्रीमंत । हें अनुभवामृत । सेवून जीवन्मुक्त । हेंचि होतु
९१८५	ज्ञानदेवो	॥अमृ.०१.०४५॥	हे असो नामरूपांचा भेदशिरा । गिळित एकार्थाचा उजिरा । नमो तया शिव वोहरा । ज्ञानदेवो म्हणे
९१८६	ज्ञानदेवो	॥अमृ.०२.०८०॥	आतां ज्ञानदेवो म्हणे । श्रीगुरुप्रणामें येणें । फेडिलीं वाचाऋणें । चौही वाचांचीं
९१८७	ज्ञानदेवो	॥अमृ.१०.०३१॥	म्हणोनि ज्ञानदेवो म्हणे । अनुभवामृतं येणें । सणु भोगिजे सणें । विश्वाचेनि
९१८८	ज्ञानधर्म	॥अमृ.०७.२८४॥	काजळा मोती विये । राखोंडिया दिपु जिये । तरी ज्ञानधर्म होये । अज्ञानाचा
९१८९	ज्ञानपण	॥अमृ.०३.०२०॥	ज्ञानें श्लाघतु आहे । तैं ज्ञानपण धाडिलें वांये । दीपावांचोनि दिवा लाहे । तैं आंग भुललाचि कीं

॥ अनुभवामृतं येणं ॥  
अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची

९१९०	ज्ञानपर्णेची	॥अमृ.०४.०२३॥	आणि ज्ञान ऐसी सोये । ज्ञानपर्णेची जरी साहे । तरी अज्ञान हें नोहें । ज्ञानपर्णेचि
९१९१	ज्ञानपर्णेविण	॥अमृ.०४.०२२॥	तैसें आपणया आपण । जाणतें नव्हे जाण । म्हणोनि ज्ञानपर्णेविण । ज्ञानमात्र जें
९१९२	ज्ञानपर्णेचि	॥अमृ.०४.०२३॥	आणि ज्ञान ऐसी सोये । ज्ञानपर्णेची जरी साहे । तरी अज्ञान हें नोहें । ज्ञानपर्णेचि
९१९३	ज्ञानमात्र	॥अमृ.०४.०१७॥	म्हणोनि ज्ञानें उजळें । कां अज्ञानें रूळें । तैसें नव्हे निर्वाळें । ज्ञानमात्र जे
९१९४	ज्ञानमात्र	॥अमृ.०४.०२२॥	तैसें आपणया आपण । जाणतें नव्हे जाण । म्हणोनि ज्ञानपर्णेविण । ज्ञानमात्र जें
९१९५	ज्ञानमात्रचि	॥अमृ.०६.०८७॥	तैसा आत्मराज तंव । ज्ञानमात्रचि भरीव । आतां ज्ञानें ज्ञानासी खेंव । कैसें दीजे
९१९६	ज्ञानमात्रें	॥अमृ.०४.०१८॥	परि ज्ञानमात्रें निखळें । तेंचि कीं तया कळे । काय देखिजे बुबुळें । बुबुळा जेंवि
९१९७	ज्ञानरूप	॥अमृ.०३.०२३॥	तैसा ज्ञानरूप आत्मा । ज्ञानेंचि आपुली प्रमा । करितसें सोऽहंमा । ऐसा बंधु
९१९८	ज्ञानहि	॥अमृ.०७.००७॥	असो आतां हा प्रस्तावो । आधीं अज्ञानाचा धांडोळा घेवों । मग तयाच्या साची लाहो । ज्ञानहि लटिकें
९१९९	ज्ञानही	॥अमृ.०८.००१॥	तैसें आमचेनि नांवें । अज्ञानाचें ज्ञानही नव्हे । आम्हांलागी गुरुदेवें । आम्हींच केलों
९२००	ज्ञानही	॥अमृ.०८.०१२॥	म्हणोनि अज्ञान नाही । तेथेंचि गेले ज्ञानही । आतां निमिषोन्मेषा दोही । ठेली वाट
९२०१	ज्ञाना	॥अमृ.०८.०१८॥	आणि जाणें तोचि नेणें । नेणें तोचि जाणें । आतां कें असणें जिणें । ज्ञाना अज्ञाना
९२०२	ज्ञानाक्षरी	॥अमृ.०७.२७५॥	अपूर्वा ज्ञानाक्षरी । वसतां ज्ञानाची थोरी । शब्दार्थाची उजरी । अपूर्व नव्हे कीं
९२०३	ज्ञानाग्निं	॥अमृ.०३.०२६॥	आंगाचेनि इंधनें उदासु । उठोनि ज्ञानाग्निं प्रवेशु । करी तेथें भस्म लेशु । बोधाचा उरे
९२०४	ज्ञानाची	॥अमृ.०७.००१॥	येऱ्हावीं तरी अज्ञाना । जें ज्ञानाची नसे क्षोभना । तें तरी काना । खालींचि दडे
९२०५	ज्ञानाची	॥अमृ.०७.२७५॥	अपूर्वा ज्ञानाक्षरी । वसतां ज्ञानाची थोरी । शब्दार्थाची उजरी । अपूर्व नव्हे कीं
९२०६	ज्ञानाची	॥अमृ.०८.०१०॥	अज्ञानाचा प्रवर्तु । नाहीं जया गांवाआंतु । तेथें ज्ञानाची तरी मातु । कोण जाणे
९२०७	ज्ञानाचें	॥अमृ.०३.०१९॥	जें आत्मज्ञान निखळ । तेंहि घे ज्ञानाचें बळ । तें सूर्य चिंती सबळ । तैसें नोहे
९२०८	ज्ञानाचेंहि	॥अमृ.०९.०५९॥	कर्माचा हातु न लगे । ज्ञानाचेंहि कांहीं न रिगे । ऐसीचि होतसे आंगें । उपास्ति हे
९२०९	ज्ञानाज्ञान	॥अमृ.०४.००५॥	आगी पोतासाचेनि मिषें । आपणपें जाळिलें जैसें । ज्ञानाज्ञान नाशें । तैसें जाहले
९२१०	ज्ञानाज्ञान	॥अमृ.०४.०१४॥	तैसें अज्ञान आटोनिया । ज्ञान येतें उवाया । ज्ञानाज्ञान गिळूनिया । ज्ञानचि होय

॥ अनुभवामृतं येणं ॥

अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची

९२११	ज्ञानाज्ञान	॥अमृ.०७.२८३॥	तंव अज्ञान त्रिशुद्धि नाही । हें जगेंचि ठेविलें ठायीं । जे धर्म धर्मित्वें केहीं । ज्ञानाज्ञान असे
९२१२	ज्ञानाज्ञान	॥अमृ.०८.०१९॥	एवं ज्ञानाज्ञान दोन्ही । पोटीं सूनि अहनी । उदेला चिद्गगनीं । चिदादित्यु हा
९२१३	ज्ञानाज्ञानमिठी	॥अमृ.०७.१३१॥	एवं ज्ञानाज्ञानमिठी मिठी । तेंहि फांकतसे दिठी । दृश्यपणें ये भेटी । आपणिया
९२१४	ज्ञानातें	॥अमृ.०७.००८॥	या अज्ञान ज्ञानातें । आंगेचि आहे जितें । तरी जेथें असे तयातें । नेण कां न करी
९२१५	ज्ञानातें	॥अमृ.०७.०९५॥	अगा ऐसिया ज्ञानातें । अज्ञान म्हणणें केउतें । काय दिवो करी तयातें । अंधारु म्हणिपे
९२१६	ज्ञानातें	॥अमृ.०७.२८५॥	चंद्रमा निघती ज्वाळा । आकाश आते शिळा । तरी अज्ञान उजळा । ज्ञानातें वमी
९२१७	ज्ञानापाशीं	॥अमृ.०३.०१७॥	आणि वैकुंठीचेहि सुजाणें । ज्ञानापाशीं सत्त्वगुणें । बांधिजे हें बोलणें । बहु केलें
९२१८	ज्ञानासी	॥अमृ.०६.०८७॥	तैसा आत्मराज तंव । ज्ञानमात्रचि भरीव । आतां ज्ञानें ज्ञानासी खेंव । कैसें दीजे
९२१९	ज्ञानीं	॥अमृ.०३.०३३॥	म्हणोनि परा पश्यंती । मध्यमा हन भारती । या निस्तरिलिया लागती । ज्ञानीं अज्ञानींचि
९२२०	ज्ञानीं	॥अमृ.०७.२७८॥	अखरी तंव गोवधु । पुढारा अनृतबाधु । मा कैसा अज्ञानवादु । कीजे ज्ञानीं
९२२१	ज्ञानीं	॥अमृ.०७.२८७॥	ना ज्ञानीं अज्ञान झालें । तें होतांचि अज्ञान गेलें । पुढती ज्ञान एकलें । अज्ञान नाहीं
९२२२	ज्ञानीं	॥अमृ.०९.०२५॥	तैसा उदैलियेनि विषयें । ज्ञानीं विषयी हों लाहे । तंव दोन्ही न होनी होये । काय नेणो
९२२३	ज्ञानें	॥अमृ.०३.०२०॥	ज्ञानें श्लाघतु आहे । तें ज्ञानपण धाडिलें वांये । दीपावांचोनि दिवा लाहे । तें आंग भुललाचि कीं
९२२४	ज्ञानें	॥अमृ.०३.०२४॥	जें ज्ञान स्वयें बुडें । म्हणोनि भारी नावडें । ज्ञानें मोक्षु घडे । तें निमालेनि
९२२५	ज्ञानें	॥अमृ.०४.०१७॥	म्हणोनि ज्ञानें उजळें । कां अज्ञानें रूळे । तैसें नव्हे निर्वाळें । ज्ञानमात्र जे
९२२६	ज्ञानें	॥अमृ.०६.०८७॥	तैसा आत्मराज तंव । ज्ञानमात्रचि भरीव । आतां ज्ञानें ज्ञानासी खेंव । कैसें दीजे
९२२७	ज्ञानें	॥अमृ.०६.१०२॥	एवं शब्दैक जीवनें । बापुडीं ज्ञानें अज्ञानें । साचपणें वनें । चित्रींचीं जैसीं
९२२८	ज्ञानें	॥अमृ.०८.०१७॥	ऐसें ज्ञान अज्ञाना आलें । अज्ञान ज्ञानें गेलें । ये दोन्हीही वांझोले । दोन्ही झालीं
९२२९	ज्ञानें	॥अमृ.०७.२७७॥	म्हणोनि जग ज्ञानें स्फिते । बोलतां अज्ञानवादातें । विखुरली होती आंते । वाचेचिये
९२३०	ज्ञानेंचि	॥अमृ.०३.०२३॥	तैसा ज्ञानरूप आत्मा । ज्ञानेंचि आपुली प्रमा । करितसें सोऽहंमा । ऐसा बंधु

॥ अनुभवामृतें येणें ॥  
अमृतानुभव - शब्द ओवी सूची

म्हणोनि ज्ञानदेवो म्हणे । अनुभवामृतें येणें । सणु भोगिजे सणें । विश्वाचेनि ॥अमृ.१०.०३१॥

\*\*\*